

Pretpostavke za izdavanje potvrde o Europskom ovršnom nalogu

Kunštek, Eduard

Source / Izvornik: **Zbornik radova Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, 2007, 28, 441 - 493**

Journal article, Published version

Rad u časopisu, Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:118:204691>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-08**

PRAVI

Pravni fakultet Faculty of Law

Sveučilište u Rijeci
University of Rijeka

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Law](#)
[- Repository University of Rijeka, Faculty of Law](#)

uniri DIGITALNA
KNJIŽNICA

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

PRETPOSTAVKE ZA IZDAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU

Dr. sc. Eduard Kunštek, docent
Pravni fakultet Sveučilišta u Rijeci

UDK:347.952::061.1EU
Ur.: 8. siječnja 2007.
Pr.: 1. veljače 2007.
Pregledni znanstveni članak

Uredba (EZ) broj 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine s kojom se ustanovljava europski ovršni nalog za neprijeporne tražbine uvodi nova i do sada nepoznata rješenja u svezi s prekograničnom ovrhom presuda, sudskih nagodbi i potvrđenih isprava. Potvrda o europskom ovršnom nalogu svojevrsna je putovnica za ove ovršne isprave, koja im omogućuje da u svim državama članicama imaju iste učinke koje imaju u državi iz koje potječu. Pretpostavke za potvrđivanje kao europski ovršni nalog propisane su različitim odredbama Uredbe. Njihovo postojanje utvrđuje sud (tijelo) države podrijetla i napušten je svaki oblik kontrole presude, sudske nagodbe ili potvrđene isprave u državi ovrhe. Međutim, izvjestan broj odredbi koje se odnose na pretpostavke za potvrđivanje ovih isprava nejasan je ili nepotpun, što može dovesti do sporova i dvojbi. Zbog toga ih treba dopuniti, a u nekim slučajevima i temeljito izmijeniti.

Ključne riječi: europski ovršni nalog, ovrha, presuda, sudska nagodba, potvrđena isprava.

Uvod

Prema povijesno starijoj judikaturi, kao i doktrinarnim stajalištima, inozemnim presudama te drugim odlukama i ispravama koje su u državi podrijetla izjednačene s presudama, ne treba omogućiti da imaju bilo kakve učinke, ili im se mogu dati određeni učinci samo ako su prethodno priznate. Potrebe međunarodne suradnje dovele su do suvremenog prevladavajućeg stajališta kako inozemne presude treba priznavati, a ako se radi o kondemnatornim presudama i prisilno izvršavati. Pri tome se

smatra da tako treba postupiti ako su ispunjene određene pretpostavke. One mogu biti propisane internim pravom pojedinih država i međunarodnim ugovorima. Radi se o različitim pretpostavkama. One se mogu svrstati u pozitivne i negativne, ovisno o tome je li potrebno da okolnosti od kojih ovisi priznanje strane odluke postoje, ili one ne smiju postojati, tj. njihovo postojanje predstavlja smetnju za priznanje. Teret dokazivanja postojanja pozitivnih pretpostavki je na stranci koja traži priznanje i ovrhu inozemne sudske odluke. U slučaju negativnih pretpostavki, teret dokazivanja je na stranci protiv koje se priznanje i ovrha traži. Neke od njih može utvrđivati i sud.¹

Postoje brojne bilateralne i multilateralne konvencije koje uređuju pitanja priznanja i ovrhe inozemnih presuda i odluka i isprava koje su s njima izjednačene.² Ipak, s ukupnim stanjem na globalnom planu ne možemo biti zadovoljni, napose stoga što rad unutar Haške konferencije za međunarodno privatno pravo ne daje željene rezultate.³

Kad je u pitanju Europska unija, problematika priznanja i ovrhe presuda te odluka i isprava koje su s njima izjednačene između država članica uređena je na način koji se u nekim dijelovima može smatrati revolucionarnim. Po našem mišljenju to proistječe iz očite želje da se teritorij Europske unije smatra jedinstvenim pravnim područjem te da se zapravo ne radi o

¹ O tome više u Grbin, *Priznanje i izvršenje odluka stranih sudova*, Zagreb, 1980.; Vuković, *Priznanje i izvršenje stranih sudskih i drugih odluka koje su sa njima izjednačene*, Banjaluka 1986.; Vuković, Kunštek, *Međunarodno građansko postupovno pravo*, Zagreb, 2005., str. 415. et seq.

² Za popis multilateralnih i bilateralnih konvencija iz oblasti međunarodne pomoći koje obvezuju Republiku Hrvatsku, a od kojih se neke odnose i na materiju priznanja i ovrhe inozemnih presuda i odluka koje su s njima izjednačene vidi Triva, Dika, *Zakon o pamičnom postupku i Zakon o arbitraži*, redakcijski pročišćeni tekst s komentarskim bilješkama, Zagreb, 2004. (bilješka uz članak 181.). Od akata koji se ne odnose na Europsku uniju valja spomenuti Montevideovsku konvenciju o međunarodnom procesnom pravu iz 1889. (novelirana 1940.); (Bolivarsku) Konvenciju o ovrši stranih isprava iz 1911.; *Código de derecho internacional privado* (Código Bustamante) iz 1928.; Interameričke konvencije o ekstrateritorijalnom važenju stranih presuda i arbitražnih odluka i o izvršenju privremenih mjera, obje iz 1979.; tzv. Skandinavske konvencije iz 1931. (Konvencija o pravilima za izbor zakona o braku, usvojenju i skrbništvu) i 1932. (Konvencija o priznanju i ovrši presuda); Afro-malgašku Opću konvenciju o suradnji iz oblasti pravosuđa iz 1962.; Hašku konvenciju o priznanju i ovrši stranih presuda u građanskim i trgovačkim stvarima iz 1971., Hašku konvenciju o izboru suda iz 1965.; Hašku konvenciju o razvodu i rastavi iz 1970.; Hašku konvenciju o nadležnim tijelima i mjerodavnom pravu u stvarima zaštite maloljetnika iz 1961.; Hašku konvenciju o nadležnosti, mjerodavnom pravu i priznanju odluka o usvojenju iz 1965.; Hašku konvenciju o priznanju i izvršenju odluka o dužnosti uzdržavanja djece iz 1958.; Hašku konvenciju o priznanju i izvršenju odluka o uzdržavanju iz 1973.; Hašku konvenciju o građanskopravnom aspektu međunarodnog odvođenja djece iz 1980.; Europsku konvenciju o priznanju i ovrši odluka o skrbi nad djecom i uspostavljanju skrbi nad djecom iz 1980. itd. Vidi više u Vuković, op. cit., str. 19. et seq. i Grbin, op. cit., str. 6.

³ Vidi Preliminary Draft Convention on Jurisdiction and Foreign Judgements in Civil and Commercial Matters adopted by the Special Commission on 30 October 1999. i Report of meeting No 74.

međunarodnim ugovorima između država članica, već o unutarnjem pravu Europske unije, što je vidljivo i iz toga da se upadljivo izbjegava koristiti uobičajena terminologija međunarodnog prava.

Aktivnost na uređenju ove materije počela je donošenjem Konvencije Europske unije o nadležnosti i ovrši presuda u građanskim i trgovačkim stvarima 1968. godine, s kojom se uređuje postupak priznanja i ovrhe odluka, sudskih nagodbi i potvrđenih isprava iz jedne od država članica u drugim državama članicama. Prema njoj, priznanje se načelno vrši bez provedbe bilo kakvog posebnog postupka.⁴ Međutim, moguće ga je odbiti u nekim posebnim slučajevima.⁵ U svakom slučaju, ova Konvencija zabranjuje bilo kakvo ispitivanje odluka drugih država članica u pogledu njihova sadržaja,⁶ a ovrha se provodi kad se ove proglaše ovršnom ili kad

⁴ Brussels Convention of 27 September 1968 on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters (consolidated version), Official Journal No C 27, 26/01/1998 str. 1-27. Europske unije o nadležnosti i ovrši presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, (pročišćeni tekst, Službene novine br. C 27, 26. siječnja 1998.), članak 26. stavak 1. "Odluka donesena u jednoj od Država ugovornica priznat će se u drugim Državama ugovornicama bez potrebe provođenja bilo kakvog posebnog postupka."

⁵ Vidi članak 27. Priznanje će se odbiti: "(1) ako je takvo priznanje u suprotnosti s javnim poretom u Državi u kojoj se traži priznanje; (2) ako je donesena u odsustvu stranke, a tuženom nije propisno izvršena dostava dokumenata kojima se pokreće postupak ili drugih odgovarajućih dokumenata i ostavljeno mu dovoljno vremena da pripremi svoju obranu; (3) ako je odluka u suprotnosti s odlukom donesenom u Državi u kojoj se traži priznanje u postupku između istih stranaka; (4) ako je sud Države u kojoj je odluka donesena, da bi do odluke došao, riješio prethodno pitanje koje se tiče statusa ili pravne sposobnosti fizičkih osoba, imovinskih prava iz bračnih odnosa, oporuke ili nasljeđivanja, na način koji je u suprotnosti s pravilima međunarodnog privatnog prava Države u kojoj se traži priznanje, osim kad bi se do istog rezultata došlo i da su primijenjena pravila međunarodnog privatnog prava te Države; (5) ako je odluka u suprotnosti s ranijom odlukom donesenom u trećoj državi glede istog zahtjeva i između istih stranaka, a potonja odluka ispunjava uvjete za priznanje u zemlji u kojoj se priznanje traži." Vidi i članak 28. Priznanje će se odbiti i ako je odluka protivna odredbama Konvencije o nadležnosti glede stvari koje se odnose na osiguranje (članci 7. do 12.), potrošačkih ugovora (članci 13. do 15.), kao i ako je protivna odredbama Konvencije o isključivoj nadležnosti (članak 16.). Priznanje se može odbiti i iz razloga što je takvu obvezu Država ugovornica preuzela u međunarodnom ugovoru sklopljenom s nekom trećom državom. Vidi članak 59. stavak 1.: "Konvencija neće onemogućiti Državu ugovornicu da u konvenciji o priznanju i ovrši odluka preuzme obvezu prema trećoj Državi da neće priznati odluke donijete u drugim Državama ugovornicama protiv tuženika koji imaju prebivalište ili uobičajeno boravište u trećoj Državi, ako je u slučajevima predviđenim člankom 4. odluka mogla biti zasnovana jedino na temelju nadležnosti navedenoj u drugom stavku članka 3." (radi se o odredbama propisa pojedinih država članica o nadležnosti njihovih sudova koji se ne primjenjuju na osobe s prebivalištem EU ali se mogu primjenjivati na osobe s prebivalištem u trećim državama – npr. članci 14. i 15. francuskog Code Civil-a).

"Međutim, Država ugovornica ne može preuzeti obvezu prema trećoj Državi da neće priznati odluku donesenu u drugoj Državi ugovornici od strane suda koji je svoju nadležnost zasnovao zbog postojanja imovine tuženika u toj Državi, ili zbog tužiteljeve pljenidbe takve imovine: (1) ako je tužba podnesena da bi se potvrdilo ili utvrdilo pravo vlasništva ili posjeda na toj imovini, ako se traži dozvola da se s tom imovinom raspolaze, ili ako proizlazi iz nekog drugog pitanja glede te imovine; ili (2) ako je imovina osiguranje za dug koji je predmet tužbe." (stavak 2.).

⁶ Članak 29.

se registriraju za ovrhu (u Ujedinjenom Kraljevstvu).⁷ Premda ovršenik nema nikakvu procesnu mogućnost da se usprotivi zahtjevu za proglašenje inozemne odluke ovršnom, sud može odbiti priznanje ako utvrdi postojanje određenih okolnosti,⁸ što praktično znači da u tom stadiju postupka postupaju po službenoj dužnosti.⁹ Naknadno ovršenik ima pravo žalbe na odluku s kojom se određuje ovrha.¹⁰ To pravo ima i ovrhovoditelj ako je donesena odluka s kojom odbijen njegov prijedlog.¹¹

Uredba Vijeća 44/2001 o nadležnosti i ovrsi presuda u građanskim i trgovačkim stvarima¹² ovu problematiku uređuje u osnovi na sličan način. Također se ne provodi poseban postupak priznanja,¹³ tj. inozemna presuda se samo proglašava ovršnom,¹⁴ odnosno registrira za ovrhu, ali sud u tom postupku ne provjerava postojanje okolnosti koje bi mogle biti razlog za odbijanje priznanja, što je bitna novost u odnosu na Briselsku konvenciju.¹⁵ Strankama ostaju na raspolaganju isti pravni lijekovi, neovisno o tome je li odluka proglašena ovršnom, ili je odbijen prijedlog kojim se to tražilo.¹⁶ To znači da ako je pravni lijek podnio ovršenik, sud će praktično odlučivati o priznanju strane odluke i eventualno ukinuti odluku kojom je proglasio inozemnu odluku ovršnom, ako nađe da postoje razlozi zbog kojih je moguće odbiti njeno priznanje.

Kad su u pitanju odluke donesene u stečajnim predmetima, valja obratiti pažnju na Uredbu Vijeća o stečajnom postupku od 29. svibnja 2000. godine,¹⁷ prema kojoj se one načelno priznaju bez provedbe bilo kakvog postupka,¹⁸ te da je moguće odbiti priznanje samo u slučaju očitog protivljenja javnom poretku države u kojoj bi takvo priznanje bilo potrebno.¹⁹

⁷ Članak 31.

⁸ Vidi prethodnu bilješku 5.

⁹ Članak 34.

¹⁰ Članci 36. do 39.

¹¹ Članci 40. i 41.

¹² Council Regulation of 22 December 2000 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (No 44/2001/EC), Official Journal No L 012, 16/01/2001 str. 1-23. U nastavku ćemo koristiti kraticu Uredba 44/2001.

¹³ Članak 33.

¹⁴ Članak 38.

¹⁵ Vidi članak 41. (usp. članak 34. Briselske konvencije).

¹⁶ Članci 43. do 45.

¹⁷ Council Regulation of 29 May 2000 on insolvency proceedings (No 1346/2000/EC), Official Journal No L 160, 30/06/2000 str. 1-13. Na snazi od 31. svibnja 2002. godine.

¹⁸ Članak 16. O ovoj i ostaloj problematici u svezi sa stečajem valja napose imati u vidu opsežnu monografiju Garašić, Ein Vergleich des kroatischen, des deutschen und des schweizerischen Rechts sowie der Europaischen Verordnung ueber Insolvenzverfahren, des Istanbuler Uebereinkommens und des UNCITRAL-Modellgesetzes, Band I und II, Schriftenreihe: Internationalrechtliche Studien. Beitrage zum Internationalen Privatrecht, zum Einheitsrecht und zur Rechtsvergleichung, Peter Lang Verlag, Frankfurt, New York, Bruessel, Wien, 2004.

¹⁹ Članak 26.

Spomenut ćemo i Uredbu Vijeća od 27. studenog 2003. godine o nadležnosti i priznanju i ovrši presuda u bračnim stvarima i stvarima roditeljske odgovornosti.²⁰ Ona u osnovi slijedi rješenje iz Uredbe 44/2001. Presude se priznaju bez provedbe posebnog postupka, premda je ostavljena mogućnost podnošenja zahtjeva za odbijanje priznanja,²¹ koje će, ako je u pitanju razvod, rastava ili poništenje braka biti odbijeno iz razloga navedenih u njenom članku 22.,²² a ako je u pitanju roditeljska odgovornost, iz razloga navedenih u članku 23.²³ Kad su u pitanju odluke koje se odnose na ostvarivanje prava prekograničnih posjeta, stvari su uređene drukčije. Ukinuta je bilo kakva kontrola odluke države podrijetla.²⁴ Dostatno je da sudac zemlje podrijetla odluke izda posebnu potvrdu koja je automatski ovršna u drugim državama članicama.²⁵ Slična potvrda predviđena je i u slučajevima vraćanja djeteta kojem je protupravnim odvođenjem promijenjeno uobičajeno boravište.²⁶

²⁰ Council Regulation (EC) No 2201/2003 of 27 November 2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation (EC) No 1347/2000, Official Journal No L 338, 23/12/2003 str. 1-29. Na snazi od 1. kolovoza 2004. - *vacatio legis* je bio do 1. ožujka 2005., uz izuzetak glede članaka 67. do 70. koji se odnose na davanje informacija o središnjim otpremnim i prijavnim tijelima pojedinih država, pitanja uporabe jezika itd. koji su na snazi od 1. kolovoza 2004. godine.

²¹ Članak 21.

²² Očita protivnost javnom poretku države članice (protivnost javnom poretku ne može biti utvrđena na temelju okolnosti da sud koji je donio odluku nije bio nadležan; ne može se odbiti priznanje odluke iz razloga što pravo zamoljene države članice ne omogućava razvod, rastavu ili poništenje braka u slučaju postojanja činjenica koje su navedene u odluci čija se ovrha traži); ako tuženiku nije omogućena obrana; ako je već donesena odluka između istih stranaka u zamoljenoj državi ili u bilo kojoj trećoj državi koja je nespojiva s odlukom čija se ovrha traži (u potonjem slučaju je potrebno da ona ispunjava pretpostavke za priznanje u zamoljenoj državi).

²³ Načelno se radi o istim razlozima koji su navedeni u članku 22. uz uvođenje nekih dodatnih. Odbijanje priznanja zbog nespojivosti s naknadno donesenom odlukom u predmetu između istih stranaka u zamoljenoj ili trećoj državi moguće je jedino ako dijete ima uobičajeno boravište u odnosnim državama. Priznanje se može odbiti i 1) ako dijete nije saslušano, izuzev u hitnim slučajevima, a radi se o povredi temeljnih postupovnih načela zamoljene države; 2) po zahtjevu osobe koja tvrdi da bi se to protivilo njenom roditeljskom pravu, a ona nije mogla sudjelovati u postupku u kojem je donesena odluka čija se ovrha traži; 3) ako je odluka u pitanju donesena bez provedbe postupka savjetovanja s nadležnim tijelima države članice u kojoj dijete treba udomiti.

²⁴ Vidi članak 41.

²⁵ Potvrda se izdaje po službenoj dužnosti nakon što je odluka postala ovršna, ako se već u momentu njenog donošenja radi o prekograničnim okolnostima. Ako ove okolnosti nastupe naknadno, potreban je zahtjev jedne od stranaka.

Pri tome se koristi obrazac iz dodatka III Uredbi (na jeziku države podrijetla)

Obrazac sadrži posebne rubrike u kojima se upisuje provjera 1) ovršnosti odluke za koju se traži potvrda; 2) je li stranci omogućeno sudjelovanje u postupku (dostava podneska s kojim se pokreće postupak); i 3) je li djetetu omogućeno očitovanje (izuzev ako bi to bilo neprimjereno s obzirom na njegovu dob ili stupanj zrelosti). Žalba na izdavanje potvrde nije dopuštena, ali je moguće tražiti njenu ispravku za slučaj greške u sadržaju. Potreban je jedino prijevod točke 12. obrasca potvrde koja se odnosi na način ostvarivanja prava posjeta.

²⁶ Vidi članak 42.

Ova se logika slijedi i u Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća s kojom se ustanovljava europski ovršni nalog za neprijeporne tražbine od 21. travnja 2004. godine.²⁷ S njom se praktično ukida bilo kakva kontrola inozemnih presuda i drugih isprava koje su s njima izjednačene, ako su ispunjene određene pretpostavke i za njih izdana potvrda države podrijetla o europskom ovršnom nalogu. Ovim pretpostavkama ćemo posvetiti naredna izlaganja.

Bitno je napomenuti da njihovo postojanje utvrđuje sud države iz koje potječe presuda ili druga isprava koja se s njom izjednačena, kao i da sud u kojem se ovrha treba odrediti i provesti nema puno prostora da to odbije učiniti, čak i ako je bjelodano kako nisu postojale pretpostavke za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu. Naime, postoji mogućnost podnošenja zahtjeva za povlačenje potvrde o europskom ovršnom nalogu,²⁸ ali će o njemu opet odlučivati sud države u kojoj je potvrda izdana pri čemu će primjenjivati pravo svoje države.²⁹ On nije ničim vezan s mišljenjem suda države u kojoj ovrhu treba provesti, izuzev razlozima kurtoazije. Polazi se od izuzetno velikog međusobnog povjerenja u sudbene vlasti država članica i stoga ne postoji procesni mehanizam za rješavanje situacija u kojima je očito došlo do zlouporabe ovlaštenja glede izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu. Mislimo da ga ja trebalo predvidjeti.

Da bi bilo koja presuda, sudska nagodba ili autentična (potvrđena)³⁰ isprava mogla biti potvrđena kao europski ovršni nalog, potrebno je da se ispune određene pretpostavke. Njih možemo svrstati u opće i posebne. Opće su: 1) teritorijalne pretpostavke; 2) pretpostavke koje se tiču vrste predmeta (*ratione materiae*); 3) pretpostavke koje se odnose na vrijeme nastanka isprava koje se potvrđuju (*ratione temporis*); 4) pretpostavke glede tražbine koja je određena u ispravi koja se potvrđuje; i 5) pretpostavke glede postupka u kojem je potvrda izdana.

Posebne pretpostavke predviđene su za presude, i to samo za one u kojima je "neprijepornost" tražbine utvrđena na temelju impliciranog priznanja dužnika (tuženika) – zbog toga što tražbinu nije izričito osporio,

²⁷ Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims, Official Journal No L 143, 30/04/2004, str. 15-39 i L 97, 15/04/2005 (Corrigendum). Na snazi od 21. siječnja 2005. godine, primjenjuje se od 21. listopada 2005. uz izuzetak nekih odredaba koje se primjenjuju od 21. siječnja 2005. (vidi članak 33.). U daljem tekstu za ovaj propis ćemo koristiti kraticu Uredba.

²⁸ Vidi članak 10. stavak 1. pod (b)

²⁹ Članak 10. stavak 2. Pored zahtjeva za povlačenjem može se podnijeti i zahtjev za ispravkom potvrde o europskom ovršnom nalogu, ako zbog očite greške postoji nesukladnost između presude i potvrde [članak 10. stavak 1. pod (a)]. I jedan i drugi zahtjev bi po našem mišljenju mogli podnijeti i sud i tuženik (dužnik). Zahtjev se može podnijeti i na obrascu koji je previden u dodatku VI Uredbe (vidi točke 5. i 6. obrasca). Napominjemo da protiv izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu nije dopuštena žalba (članak 10. stavak 4.).

³⁰ U nastavku ćemo koristiti termin "potvrđena isprava".

neovisno o tome je li ili nije sudjelovao u postupku, kao i zbog toga što je nije “izričito osporio” zato što u njemu naknadno nije sudjelovao, premda ju je u početnom stadiju postupka osporio, ako se iz takvog njegova držanja prema pravu države u kojoj je potvrda o europskom ovršnom nalogu izdana može izvesti zaključak da je prešutno priznao tražbinu tužitelja ili činjenice na kojima je ona utemeljena. One se odnose na: 1) način dostave pismena s kojim se pokreće postupak; 2) sadržaj tog pismena ili isprava koje su uz njega dostavljene; i 3) mogućnost korištenja pravnog sredstva za preispitivanje presude u izvanrednim slučajevima.

Isprave koje se mogu potvrditi kao europski ovršni nalog

Prema Uredbi, kao europski ovršni nalog mogu se potvrditi presude, sudske nagodbe i potvrđene isprave o neprijepornim (neosporenim)³¹ tražbinama (zahtjevima).³² Pri tome valja imati u vidu da se pod “presudom” podrazumijeva svaka odluka koju je donio sud jedne države članice, bez obzira na njen naziv, uključujući i odluku o troškovima postupka koju je donio službenik suda.³³

Potvrđenom ispravom smatra se isprava koju je sastavilo ili registriralo kao takvu nadležno državno tijelo ili bilo koje drugo ovlašteno tijelo u nekoj od država članica. Važno je napomenuti da se potvrda mora odnositi i na potpis i na sadržaj isprave.³⁴

³¹ U verziji Uredbe na engleskom jeziku koristi se termin “uncontested” – neosporene. Mislimo da se može koristiti i termin “neprijeporne” tražbine iako to doslovno nije točno, s obzirom da tražbina može biti prijeporna, a istovremeno neosporena u postupku. Također treba napomenuti da definicija iz članka 3. stavak 1. pod (c) i (d) Uredbe sasvim sigurno uključuje i hrvatski pojam “neprijeporne” tražbine (ako je to neprijeporna činjenica u postupku ili ako neprijepornost proizlazi iz potvrđene isprave).

³² U verziji Uredbe na engleskom jeziku koristi se termin “claims” – zahtjevi. Mislimo da se može koristiti i termin “tražbina” s obzirom na definiciju ovog pojma iz članka 4. stavka 1. točke 2. Uredbe. Pored toga, postoji mogućnost da se presuda potvrdi kao europski ovršni nalog i ako je tuženik, makar i prešutno, priznao odlučnu činjenicu (postojanje tražbine) premda je osporio tužbeni zahtjev, dakle i presuda koja bi odgovarala presudi bez održavanja glavne rasprave iz hrvatskog Zakona o parničnom postupku. Vidi članak 332a. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ, 4/77., 36/77., 36/80., 69/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., Narodne novine, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., Zakon o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, članak 129. s kojim se dopunjava Zakon o parničnom postupku i u njegov tekst dodaje članak 433.a, Narodne novine, 88/05.) i članak 3. stavak 1., pod (a) i (c) Uredbe. Premda je odredba pod (a) na prvi pogled nejasna glede okolnosti hoće li se tražbina smatrati neprijepornom samo ako je priznat tužbeni zahtjev, ili će se takvom smatrati i u slučaju da je postojanje tražbine priznato neovisno o tome je li tužbeni zahtjev osporen ili ne, smatramo da je treba tumačiti u smislu odredbe pod (c) prema kojoj neprijeporna tražbina postoji i u slučaju prešutnog priznanja činjenica. Ako se potvrda o europskom ovršnom nalogu može izdati kad postoji prešutno priznanje činjenica, nema razloga da se tako ne postupi i kad je u pitanju izričito priznanje.

³³ Vidi članak 4. stavak 1. pod 1.

³⁴ Vidi članak 4. stavak 1. pod 3.

Zbog toga smatramo da se isprave iz članaka 178.,³⁵ 183.³⁶ i 183a.³⁷ hrvatskog Ovršnog zakona³⁸ ne bi mogle smatrati podobnima za potvrđivanje kao europski ovršni nalog, jer je javni bilježnik na njima samo ovjerio potpis dužnika, ali ne i njihov sadržaj. Isto se odnosi i na nagodbu u postupku mirenja, koja je ovršna isprava ako je potpise stranaka u njoj ovjerio javni bilježnik.³⁹ Stoga valja razmisliti o potrebi noveliranja ovih odredaba Ovršnog zakona i Zakona o mirenju u smislu predviđanja potvrđivanja ovakvih isprava od strane javnog bilježnika. To dakako ako im se želi omogućiti potvrđivanje kao europski ovršni nalog, ako i kad Hrvatska postane država članica Europske unije. Također bi trebalo otkloniti i dvojbu bi li nagodba postignuta u postupku mirnog rješenja spora, između osobe koja namjerava tužiti Republiku Hrvatsku i nadležnog državnog odvjetništva, mogla potpadati pod definiciju potvrđene isprave u smislu Uredbe.⁴⁰ Dakako, njena primjena uopće ne dolazi u obzir ako je nagodba s državnim odvjetništvom postignuta u sporu koji je povezan s djelovanjem države koje potpada po pojam "*acta iure imperii*".⁴¹ Stoga se ona ni u kom slučaju neće moći primijeniti na nagodbu postignutu s hrvatskim Ministarstvom pravosuđa, a radi naknade štete neosnovano osuđenim ili neutemeljeno uhićenim osobama prema odredbama glave XXX Zakona o kaznenom postupku,⁴² što ne znači da njegove relevantne odredbe ne treba novelirati, bar u tom pogledu da se nedvojbeno odredi kako nagodba s Ministarstvom pravosuđa predstavlja ovršnu ispravu, što sada nije slučaj. Neprihvatljivo je da nagodba s državnim odvjetništvom u postupku mirnog rješenja spora u svim slučajevima kad neka osoba ima namjeru tužiti Republiku Hrvatsku, ima svojstvo ovršne isprave, a da istovremeno, u slučajevima kad se radi o namjeri podnošenja tužbe radi naknade štete uzrokovane neosnovanom osudom ili neutemeljenim uhićenjem, nagodba s Ministarstvom pravosuđa nema takav učinak. Pored toga, valja razmisliti bi li Republiku Hrvatsku i u sklapanju ove nagodbe trebalo zastupati državno odvjetništvo, a ne Ministarstvo pravosuđa.

Potvrđenom ispravom se u smislu Uredbe smatra i sporazum o uzdržavanju sklopljen pred upravnim vlastima ili sporazum kojega su one potvrdile.⁴³

³⁵ Zapljena plaće ili drugog stalnog primanja po pristanku ovršenika.

³⁶ Zadužnica.

³⁷ Bjanko zadužnica.

³⁸ Narodne novine, 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05.).

³⁹ Vidi članak 10. stavak 2. Zakona o mirenju (Narodne novine, 163/03.).

⁴⁰ Vidi članak 186.a Zakona o parničnom postupku.

⁴¹ Vidi izlaganja pod "Pretpostavke *ratione materiae*".

⁴² Narodne novine, 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02., 62/03. – pročišćeni tekst). Vidi članke 477. i 478.

⁴³ Članak 4. stavak 1. pod 3.(b).

Sudska nagodba se definira kao nagodba koju je odobrio sud, ili koja je sklopljena pred sudom tijekom postupka i koja je ovršna isprava u državi članici iz koje potječe.⁴⁴

Treba istaknuti da se za bilo koju od spomenutih isprava ne može izdati potvrda o europskom ovršnom nalogu ako ove nisu ovršne u državi podrijetla.⁴⁵ Ova pretpostavka je jedina i dostatna kad su u pitanju sudske nagodbe i potvrđene isprave.⁴⁶ Ako se pak radi o presudi, onda su dodatne pretpostavke za njeno potvrđivanje kao europski ovršni nalog: 1) da ona nije u sukobu s pravilima o nadležnosti iz poglavlja II, odjeljaka 3. (nadležnost u predmetima osiguranja) i 6. (isključiva nadležnost) Uredbe 44/2001;⁴⁷ 2) da su poštivani minimalni postupovni standardi iz poglavlja III Uredbe, ako se radi o neprijepornoj tražbini koja je takvom utvrđena zbog odsutnosti izričitog priznanja dužnika [kad je tražbina neprijeporna u smislu članka 3(1)(b) ili (c)] ; 3) da je presuda donesena u državi prebivališta dužnika u smislu članka 59. Uredbe 44/2001⁴⁸ u situacijama kad je tražbina utvrđena neprijepornom u odsutnosti izričitog priznanja dužnika, kad se tražbina odnosi na ugovor sklopljen u svrhu koja se može smatrati takvom da izlazi izvan okvira trgovačke ili profesionalne djelatnosti određene osobe i kad je dužnik potrošač.⁴⁹ Tako se dodatno štite osiguranici ili korisnici osiguranja u svojstvu tuženika koji mogu biti tuženi samo pred sudovima države članice u kojoj imaju prebivalište,⁵⁰ potrošači, kao i, pod određenim pretpostavkama glede poštivanja minimalnih postupovnih standarda, oni tuženici koji nisu sudjelovali u postupku.

Opće pretpostavke

Teritorijalne pretpostavke

Potvrdu o europskom ovršnom nalogu za presudu, sudsku nagodbu ili potvrđenu ispravu mogu izdati samo sudovi ili druga nadležna tijela s područja država članica EU uz ograničenje na Dansku.⁵¹ Slijedom navedenoga, danski sudovi ili druga tijela ne mogu izdati potvrdu o europskom ovršnom nalogu za njihove presude i druge isprave koje su s

⁴⁴ Članak 24. stavak 1. Vidi članke 321. do 324. Zakona o parničnom postupku.

⁴⁵ Članak 6. stavak 1 pod (a) te članci 24. i 25. Vidi i članke 21. do 25. te članak 33. Ovršnog zakona.

⁴⁶ Vidi članke 24. i 25.

⁴⁷ Prijevod Uredbe 44/2001 vidi u Zborniku Pravnog fakulteta u Zagrebu, vol. 53, broj 3-4, 2003., str. 992. et seq. (preveo Krešimir Sajko).

⁴⁸ Vidi izlaganja pod "Posebne pretpostavke".

⁴⁹ Članak 6. stavak 1.

⁵⁰ Vidi članak 12. stavak 1. Uredbe 44/2001. Vidi i članak 13. koji ipak, pod određenim pretpostavkama, dopušta prorogaciju nadležnosti.

⁵¹ Vidi točku 25. preambule i članak 2. stavak 3.

njima izjednačene. Očekivati je da će se stajalište ove države istaknuto u člancima 1. i 2. Protokola o položaju Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, u dogledno vrijeme promijeniti.

Pretpostavke racione materiae

Ove pretpostavke su formulirane i pozitivno i negativno.

Potvrda o europskom ovršnom nalogu može se izdati za presudu, sudsku nagodbu ili potvrđenu ispravu, samo ako se radi o građanskom ili trgovačkom predmetu.

Isključene su odluke koje su donijete u poreznim, carinskim i drugim upravnim predmetima, ali i u odluke koje se odnose na odgovornost država za štetu glede njihovih akata *iure imperii*. Također su isključene odluke u građanskim predmetima koji se odnose na statusna pitanja fizičkih osoba, imovinsko-bračne odnose, nasljeđivanje i stečaj, kao i odluke u predmetima koji se odnose na socijalno osiguranje. Arbitražni pravorijek ne može se potvrditi kao europski ovršni nalog.⁵²

Očito je kako u ovom momentu nije postojala suglasnost država članica da prošire polje primjene ove Uredbe na spomenutu materiju. Međutim, valja naglasiti da postoji namjera donošenja propisa koji bi to posebno uredili.⁵³ Očito je kako unutar Europske unije prevladava pristup da se pojedina procesna pitanja, pa i pitanja koja se odnose na priznanje i ovrhu presuda i potvrđenih isprava pojedinih država članica, uređuju ne samo općim propisima, već i propisima koji se odnose na određenu materiju (npr. stečaj, imovinski odnosi supružnika, nasljeđivanje i sl.).

Smatramo da bi poljem primjene uredbe bile obuhvaćene i odluke sudova o imovinskopravnom zahtjevu u kaznenom postupku te da bi za njih bilo moguće izdati potvrdu o europskom ovršnom nalogu, ako su ispunjene i ostale pretpostavke.

Pretpostavke racione temporis

Prema njenom izvorno objavljenom tekstu,⁵⁴ Uredba se primjenjuje na presude koje su donesene, sudske nagodbe koje su odobrene ili sklopljene i

⁵² Vidi članak 2. stavci 1. i 2.

⁵³ Tako npr. postoje prijedlozi uredbi o europskom platnom nalogu i u svezi s postupcima male vrijednosti. Vidi Interinstitutional File: 2005/0020 (COD) From: UK Presidency and incoming Austrian Presidency to: Committee on Civil Law Matters (Small Claims) od 20. prosinca 2005. (Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing a European Small Claims Procedure). Također se pregovara o prijedlogu uredbe koja bi se odnosila na priznanje i ovrhu odluka na obveze uzdržavanja, a predviđa se donošenje propisa koji bi obuhvatili materiju nasljeđivanja i imovinske odnose supružnika.

⁵⁴ Official Journal of the European Union L 143 of 30 April 2005.

potvrđene isprave koje su sačinjene ili registrirane kao takve nakon njenog stupanja na snagu, odnosno nakon 21. siječnja 2004. godine, premda se potvrda o europskom ovršnom nalogu nije mogla izdati prije 21. listopada 2005. godine.⁵⁵ Čini se kako je relativno kasno primijećeno da je Uredba stupila na snagu prije njezina donošenja (21. travnja 2004.) i objavljivanja (30. travnja 2004.)?! Ispravak je objavljen tek 15. travnja 2005. godine i prema njemu Uredba stupa na snagu 21. siječnja 2005. godine.⁵⁶ Prema tome, potvrda o europskom ovršnom nalogu može se dati za presude, sudske nagodbe i potvrđene isprave koje su donesene, sklopljene ili sačinjene nakon tog datuma. Kad su u pitanju presude, možda se moglo postupiti drukčije i propisati da će se Uredba primjenjivati na one od njih koje su donesene u postupcima pokrenutim nakon što je Uredba stupila na snagu. Smatramo da bi to bilo razumnije rješenje, s obzirom da stranke u postupcima koji su pokrenuti prije stupanja Uredbe na snagu, a u kojima su presude donesene nakon nastupanja te okolnosti, nisu znale da će one imati i ovakav učinak u drugim državama članicama Europske unije. Ovakvo rješenje je očito *in favorem* vjerovnicima.

Pretpostavke glede tražbine

Ovršna se isprava ne može odnositi na nenovčane, već samo na novčane tražbine, koje su dospjele ili glede kojih je dospijeće navedeno u presudi, sudskoj nagodbi ili potvrđenoj ispravi.⁵⁷ Ne vidimo razuman razlog zašto su isključene nenovčane tražbine. Istina, za neke od njih, u drugim propisima Europske unije, već imamo predviđenu potvrdu koja je u osnovi slična potvrdi o europskom ovršnom nalogu.⁵⁸

Dodatno je potrebno da je novčana tražbina neprijeporna (neosporena). Sukladno tome, isključena je mogućnost izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu za presude koje su donesene u postupku u kojem se tuženik bezuspješno protivio tužbenom zahtjevu, pod pretpostavkom da nije priznao postojanje odlučne činjenice – one koja se odnosi na postojanje tražbine. Smatramo da bi u takvom slučaju, koji odgovara situacijama u kojima

⁵⁵ Vidi članke 26. i 33.

⁵⁶ Corrigendum to Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims (Official Journal of the European Union L 143 of 30 April 2004) On page 24, in Article 33, first subparagraph:

for:

“This Regulation shall enter into force on 21 January 2004.”

read:

“This Regulation shall enter into force on 21 January 2005.”

(Official Journal of the European Union L 97 of 15 April 2005).

⁵⁷ Članak 4. stavak 1. pod 2.

⁵⁸ Vidi uredbu 2201/2003, članci 41. i 42., te dodatke III i IV toj Uredbi.

hrvatski sud može donijeti presudu bez održavanja rasprave, potvrda o europskom ovršnom nalogu mogla biti izdana.

Podrazumijeva se da će se tražbina smatrati neprijepornom u slučajevima kad je njeno postojanje dužnik izričito priznao u potvrđenoj ispravi, sudskoj nagodbi ili u postupku pred sudom – neovisno o tome je li priznao odlučne činjenice ili tužbeni zahtjev. Međutim, Uredba predviđa da će “neprijepornost” tražbine postojati i kad je takvo izričito priznanje izostalo. Neprijepornom će se smatrati ako joj dužnik tijekom sudskog postupka nije, sukladno odnosnim postupovnim pretpostavkama prema pravu Države podrijetla, prigovorio,⁵⁹ kao i kad je dužnik izostao ili nije bio zastupan na sudskoj raspravi u svezi tražbinom nakon što joj je prethodno prigovorio, pod pretpostavkom da se takav postupak prema pravu Države podrijetla može smatrati prešutnim priznanjem zahtjeva ili činjenica na koje se poziva vjerovnik.⁶⁰ Dakle, sasvim je sigurno da bi hrvatske presude zbog izostanka,⁶¹ presude bez održavanja rasprave⁶² i presude zbog ogluhe,⁶³ kad i ako Hrvatska postane državom članicom Europske unije, bile podobne za potvrđivanje kao europski ovršni nalog, ako su ispunjene i ostale pretpostavke.

Naposljetku, “neprijepornost” tražbine može se utvrditi i u presudi koja je donesena nakon osporavanja presude, sudske nagodbe ili potvrđene isprave za koje je izdana potvrda o europskom ovršnom nalogu.⁶⁴ Ovo, na prvi pogled nelogično rješenje, može se pravdati okolnošću da postoje sudske odluke protiv kojih se može podnijeti žalba, ali bez suspenzivnog učinka. Dakle, radi se o odlukama koje su ovršne, premda nisu pravomoćne. I hrvatsko pravo poznaje takve vrste sudskih odluka.⁶⁵ Za njih je moguće izdati potvrdu o europskom ovršnom nalogu čim su ispunjene ostale pretpostavke iz Uredbe, pa bi takav učinak trebale imati i odluke donesene po pravnim lijekovima. Kad su u pitanju sudske nagodbe i potvrđene isprave, jasno je da one ispunjavaju pretpostavke za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu, neovisno o okolnosti da se pobijaju za to

⁵⁹ Članak 3. stavak 1. pod (b).

⁶⁰ Članak 3. stavak 1. pod (c).

⁶¹ Članak 332. Zakona o parničnom postupku.

⁶² Ibid., članak 332.a. Vidi bilješku 32.

⁶³ Ibid., članak 331.b.

⁶⁴ Članak 3. stavak 2.

⁶⁵ Vidi članak 23.a Ovršnog zakona “(1) Prvostupanjska sudska odluka kojom se fizičkoj osobi koja ne obavlja registriranu djelatnost nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 1.000,00 kuna, odnosno kojom se fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost u pravnoj stvari u vezi s tom djelatnošću ili pravnoj osobi nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 5.000,00 kuna postaje ovršna u roku od osam dana od dana dostave osobi kojoj je naložena isplata. Žalba protiv takve odluke ne odgađa ovrhu. (2) Ako se u sudskoj odluci nekoj od osoba iz stavka 1. ovoga članka nalaže samo da naknadi troškove postupka u iznosu koji ne prelazi iznose navedene u toj odredbi, žalba protiv takve odluke o naknadi troškova postupka ne odgađa ovrhu.”

predviđenim pravnim sredstvima, pa bi za odluku suda o pobijanju sudske nagodbe ili potvrđene isprave trebalo vrijediti isto pravilo.

Postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu

Potvrdu treba izdati nadležno tijelo u propisanom postupku. Kad su u pitanju presude i sudske nagodbe, to je sud koji je donio presudu, odnosno sud koji je odobrio sudsku nagodbu ili je ona pred njim sklopljena.⁶⁶ Ako se radi o potvrđenim ispravama to će biti ono tijelo koje je država članica iz koje takva isprava potječe odredila i o tome obavijestila Komisiju.⁶⁷ Pravila koja su propisana za presude primjenjuju se shodno i na sudske nagodbe i potvrđene isprave. Razlika je jedino u obrascima koji će se koristiti za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu.⁶⁸

Ostaje sporno kako postupiti za slučaj da potvrdu o europskom ovršnom nalogu izda nenadležno tijelo, ili ako potvrda bude izdana, a nisu korišteni standardizirani obrasci iz dodataka I, II i III Uredbe. U prvom slučaju, sud države u kojoj treba provesti ovrhu mogao bi ili tražiti povlačenje potvrde,⁶⁹ što ne mora nužno dovesti do rješenja problema, jer o tom zahtjevu opet odlučuje tijelo koje ju je izdalo, ili bi mogao ovu smatrati nepostojećom, za što nema uporišta u odredbama Uredbe. U drugom slučaju se sasvim sigurno ne bi moglo tražiti povlačenje potvrde, a za njeno “nepostojanje” vrijedi isto što je navedeno za slučaj da je potvrdu izdalo nenadležno tijelo. Ovu problematiku bi se trebalo urediti na nedvojbjen način i Uredba se u tom smislu može smatrati nepotpunom.

Kad su u pitanju spomenuti dodaci Uredbi, nejasnoće mogu nastati i zbog toga što njeni članci 9., 24. i 25. propisuju “da će se oni koristiti”, a ne “da se moraju koristiti”, pa bi se moglo zaključiti da se ne radi o obvezi tijela koje izdaje potvrdu o europskom ovršnom nalogu. Mislimo da nema utemeljenja za takav zaključak, jer da se to željelo postići, koristila bi se terminologija iz članka 10. stavka 3., prema kojemu se zahtjev za ispravku ili povlačenje potvrde “može podnijeti” uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka VI.

⁶⁶ Za presude vidi članak 6. stavak 1. Definicija “suda podrijetla” dana je u članku 4. stavku 6. “sud ili tribunal koji je vodio postupak u vrijeme ispunjenja pretpostavki iz članka 3(1)(a), (b) ili (c)”. Za sudske nagodbe vidi članak 24. U tom smislu valja upozoriti na izvjesnu nesukladnost obrazaca koji se koriste za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu s ovim odredbama uredbe. Oni predviđaju mogućnost da je potvrdu o europskom ovršnom nalogu izdao sud koji je različit od suda koji je donio presudu (vidi točke 2. i 3. obrasca iz dodatka I), kao i sud koji je različit od suda pred kojim je sudska nagodba sklopljena ili koji ju je odobrio (vidi točke 2. i 3. obrasca iz dodatka II).

⁶⁷ Vidi članak 25. stavak 1. i članak 30. stavak 1. pod (c).

⁶⁸ Vidi članke 9, 24. i 25. Radi se o obrascima iz dodataka I (presude), II (sudske nagodbe) i III (potvrđene isprave).

⁶⁹ Članak 10. stavak 1. pod (b).

Protiv izdane potvrde o europskom ovršnom nalogu nije dopuštena žalba.⁷⁰ To je i razumljivo, s obzirom da sama potvrda ne proizvodi nikakav učinak ako je odvojena od presude, sudske nagodbe ili potvrđene isprave. Ipak, i u ovom slučaju vidljivo je kako su njeni tvorcii propustili temeljito urediti jedno važno pitanje. To stoga što je potpuno jasno propisano da ne postoji mogućnost žalbe protiv potvrde koja je izdana (*"no appeal shall lie against the issuing of a European Enforcement Order certificate"*), a s druge strane, ostalo je otvoreno pitanje postoji li kakav pravni lijek protiv odluke suda s kojom je odbijeno izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu? Po našem mišljenju, a s obzirom da ne postoji izričita odredba u tom pravcu, žalba protiv takve odluke suda bila bi dopuštena. Međutim, ovo pitanje trebalo je biti riješeno na način da onemogućuje različito postupanje sudova i drugih tijela u pojedinim državama članicama.

Posebne pretpostavke

Pretpostavkama koje se odnose na minimalne procesne garancije koje moraju biti poštivane da bi se presuda mogla potvrditi kao europski ovršni nalog posvećeno je cjelokupno III poglavlje Uredbe. One se odnose na: 1) način dostave pismena s kojim se pokreće postupak;⁷¹ 2) sadržaj pismena s kojim se pokreće postupak i isprava koje se uz njega dostavljaju;⁷² 3) mogućnost tuženika (dužnika) da traži potpuno preispitivanje presude u određenim izvanrednim okolnostima.⁷³ Provjeri glede ispunjavanja navedenih pretpostavki podliježu presude u kojima je "neprijepornost" tražbine ustanovljena jedino na temelju odsutnosti izričitog prigovora tuženika, ili na temelju okolnosti da tuženik uopće nije sudjelovao u postupku (prešutno priznanje tražbine), kao i presude koje su donesene u postupku osporavanja presuda koje su potvrđene kao europski ovršni nalog, ako su u vrijeme njihova donošenja te okolnosti postojale.⁷⁴

Način dostave pismena s kojim se pokreće postupak

Ako se radi o presudi u kojoj je neprijepornost tražbine utvrđena na temelju prešutnog priznanja tuženika, dostava pismena s kojim se pokreće postupak treba biti izvršena tako da postoji dokaz o njegovu primitku od strane tuženika.⁷⁵ Smatrat će se da postoji takav dokaz ako je dostava

⁷⁰ Članak 10. stavak 4.

⁷¹ Članci 13. do 15.

⁷² Članci 16. i 17.

⁷³ Članak 19.

⁷⁴ Vidi članak 3. stavak 2. i članak 12. stavak 2. Vidi i članak 6. stavak 3. koji se odnosi na zamjensku potvrdu o europskom ovršnom nalogu koja se daje na obrascu iz dodatka V Uredbi.

⁷⁵ Vidi članak 13.

izvršena putem ovlaštenih osoba (sudski dostavljač, javni bilježnik ili druga osoba koja ima to svojstvo u državi u kojoj je postupak iz kojeg potječe presuda vođen), pošte ili elektronskim putem, u svezi s čime postoji potvrda o primitku koju je potpisao tuženik. U navedenoj potvrdi mora biti naznačen i datum primitka, na koji način će se kontrolirati i je li tuženiku ostavljeno dostatno vrijeme da pripremi svoju obranu. Potpis tuženika valjano će zamijeniti i potpis ovlaštene osobe glede okolnosti da je u određeno vrijeme tuženiku izvršena dostava, ili da je neopravdano odbio primitak. Pored toga smatrat će se da je dostava uredna ako je ona obavljena usmeno na ročištu i ako je ova činjenica unesena u zapisnik s tog ročišta.

Daleko su problematičnije situacije u kojima je sud donio presudu o neprijepornoj tražbini u odsutnosti izričitog priznanja tuženika, a ne postoji izvjesnost da je tuženik primio pismeno s kojim se pokreće postupak, ili to neopravdano odbio učiniti. Uredba i to previda, jer ide za tim da se omogući izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu za presudu i ako postoji visok stupanj vjerojatnosti da je tuženik ipak bio upoznat s pismenom s kojim je postupak pokrenut.⁷⁶ Tako bi se dostava smatrala urednom ako je izvršena na adresu prebivališta dužnika, ali ne njemu osobno, već osobama koje s njim žive u kućanstvu, ili su kod njega zaposlene.⁷⁷ Ovu odredbu Uredbe bi bilo korisno novelirati i precizirati, jer je očito manjkava utoliko što ne navodi ništa o tome kako bi bilo potrebno da te osobe budu punoljetne, kao i da se dostava ne bi mogla smatrati urednom ako je izvršena osobi koja je član njenoga kućanstva, ali je u konkretnom postupku protivnik osobe kojoj dostavu treba obaviti.⁷⁸ Ako je dužnik obrtnik ili pravna osoba, dostava se može obaviti zaposlenicima zatečenim u njegovom poslovnom prostoru.⁷⁹

Nadalje se dostava može obaviti i ostavljanjem pismena u dužnikovom poštanskom sandučiću, kao i njegovim ostavljanjem u poštanskom uredu, ili kod nadležne javne vlasti i stavljanjem pisane obavijesti u dužnikov poštanski sandučić da je to izvršeno, a u kojoj obavijesti se mora jasno navesti da se radi o sudskom pismenu ili pravni učinci obavijesti u smislu da je tako dostava izvršena i početak tijeka procesnih rokova.⁸⁰

U svim ovim slučajevima dostavljač mora pisano potvrditi način dostave koji je korišten, nadnevak kad je dostavu obavio te, ako se radi o članovima kućanstva ili zaposlenicima, navesti ime osobe kojoj je izvršio dostavu i njen odnos s tuženikom. Potvrdu dostavljača može zamijeniti i potpis tih osoba.⁸¹ Ona nije potrebna ni u slučaju da je dostava izvršena ostavljanjem pismena

⁷⁶ Predviđena je člankom 14. stavkom 1. Takva dostava ipak nije dopuštena i presuda ne može biti potvrđena kao europski ovršni nalog, ako se sa sigurnošću nije znala adresa tuženika (stavak 2.).

⁷⁷ Članak 14. stavak 1. pod (a).

⁷⁸ Vidi članke 141. i 142. Zakona o parničnom postupku.

⁷⁹ Članak 14. stavak 1. pod (b).

⁸⁰ Članak 14. stavak 1. pod (c) i (d).

⁸¹ Članak 14. stavak 3.

s kojim se pokreće postupak u poštanskom sandučiću tuženika, ako ovaj ima prebivalište u državi u kojoj je presuda koja je potvrđena kao europski ovršni nalog donesena.⁸² Takva dostava ne udovoljava standardima hrvatskog prava i ne bi se mogla smatrati urednom. Prema hrvatskom pravu bi u takvom slučaju postojala apsolutna povreda odredaba parničnog postupka,⁸³ te razlog za ponavljanje postupka.⁸⁴ Istina, na ovakvu povredu postupka hrvatski sud ne pazi po službenoj dužnosti, pa je moguće predložiti ovrhu i na temelju domaće presude koja je donijeta u postupku u kojem je ona počinjena.⁸⁵ Dostava će se smatrati urednom i ako je izvršena elektronskim putem, a to je potvrđeno automatskom potvrdom o isporuci, uz pretpostavku da je dužnik unaprijed izričito prihvatio takav način dostave.⁸⁶ Ovo pretpostavlja postojanje svojevrsnog sporazuma stranaka o dostavi i ostavlja otvoreno pitanje oblika tog izričitog prihvata. Može li pristanak biti i usmen, a ne samo u pisanom obliku? Treba li ovjera potpisa tuženika (dužnika) u takvom sporazumu? Premda hrvatsko pravo ne predviđa elektronsku dostavu, kao npr. njemačko,⁸⁷ ono za valjanost pisanog sporazuma o dostavi u određenim slučajevima predviđa javno ovjerovljavanje potpisa tuženika, pa se ni njegov pisani pristanak na određeni način dostave ne bi uvijek smatrao valjanim.⁸⁸

Kad je u pitanju odnos Uredbe i hrvatskog prava, treba imati na umu i da se dostava, koja je pravnim osobama obavljena tako da se smatra izvršenom istekom osmog dana od dana isticanja pismena na oglasnoj ploči suda, ako je prethodno ostala bez uspjeha na adresi sjedišta pravne osobe navedenoj u javnom upisniku,⁸⁹ ne bi smatrala takvom da udovoljava minimalnim postupovnim standardima iz članka 14. Uredbe.

Imajući u vidu rečeno, smatramo da bi navedene odredbe tog članka trebalo temeljito revidirati, jer je sasvim realno da će one tijekom njene primjene dovesti do apsurdnih situacija. Istina, trebamo napomenuti da postoji izvjesna, po nama nedostatna, zaštita tuženika u slučaju da je dostava izvršena prema spornom članku 14.⁹⁰

Dostava će se smatrati urednom i ako je, prema naprijed navedenim odredbama Uredbe, izvršena zastupniku dužnika.⁹¹ I u ovom slučaju ostaje dvojba bi li se hrvatska presuda, kad i ako Hrvatska postane državom članicom Europske unije, mogla smatrati podobnom za potvrđivanje kao europski ovršni nalog, ako je dostava pismena punomoćniku dužnika

⁸² Članak 14. stavak 1. pod (e).

⁸³ Vidi članak 354. stavak 2. točka 6. Zakona o parničnom postupku.

⁸⁴ Ibid., članak 421. stavak 1. točka 2.

⁸⁵ Ibid., članak 365. stavak 2.

⁸⁶ Članak 14. stavak 1. pod (f).

⁸⁷ ZPO § 174.

⁸⁸ Vidi članak 133.b stavak 5. Zakona o parničnom postupku.

⁸⁹ Ibid., članak 134.a stavak 1.

⁹⁰ Vidi izlaganja pod "Mogućnost izvanrednog preispitivanja presude".

⁹¹ Članak 15.

izvršena tako da se smatralo kako je obavljena istekom osmog dana od stavljanja pismena na oglasnu ploču suda, nakon što ga ovaj nije podigao iz pretinca u propisanom roku.⁹² Ovo dodatno govori u prilog tvrdnji da su odredbe članka 14. Uredbe u najmanju ruku neodgovarajuće, a katkad nepotpune ili neprecizne. To i stoga što se može dogoditi da se smatra kako neki oblik dostave, premda očito iznad minimalnih postupovnih standarda koji su njom propisani, nije dostatan da se presuda u postupku u kojem je takva dostava izvršena potvrdi kao europski ovršni nalog. S druge strane, može se utemeljeno ustvrditi da je dostava, onako kako je kao “minimalni standard” predviđena člankom 14. stavkom 1. pod (e), ispod svakih normalnih standarda prema shvaćanjima ukorijenjenim u hrvatskoj doktrini i judikaturi, te da bi u takvim slučajevima trebalo onemogućiti da se presuda, u kojoj je tražbina utvrđena neprijepornom na temelju impliciranog priznanja tuženika, potvrdi kao europski ovršni nalog.

Sadržaj pismena s kojim se pokreće postupak

Tijelo koje izdaje potvrdu o europskom ovršnom nalogu mora se uvjeriti da podnesak s kojim je postupak pokrenut sadrži: 1) imena i adrese stranaka; 2) iznos tražbine; 3) ako se traže kamate na tražbinu, kamatnu stopu i razdoblje za koje se kamate traže, osim ako se zakonske kamate, prema pravu Države podrijetla, automatski ne pribrojavaju glavnoj tražbini; i 4) navod o razlogu tražbine.⁹³ Drugim riječima, potrebno je da je dužnik bio upoznat sa svim pojedinostima o tražbini, jer bi se njegovo priznanje, makar i prešutno, smatralo nevaljanim ako to nije bio slučaj. To je sasvim normalna pretpostavka, koju treba tražiti kako bi se osiguralo slobodno formiranje volje tuženika da tražbinu u sudskom postupku ne ospori.

Pored toga dužnik mora biti upoznat o tome: 1) na koji način tražbinu može osporavati, uključujući i upoznavanje s rokovima u kojima to može učiniti pisanim putem ili s datumom održavanja glavne rasprave ako će to učiniti usmeno; 2) kojem tijelu (naziv i adresa) treba dostaviti pismeno s kojim se tražbina osporava, ili pred kojim će se održati rasprava, u kom slučaju ga treba obavijestiti postoji li njegova obveza da bude zastupan po odvjetniku; 3) koje su posljedice nepodnošenja prigovora ili izostanka s rasprave, napose o onim koje se odnose na mogućnost donošenja odluke i njene ovrhe. Ovo upoznavanje se može izvršiti u samom pismenu s kojim se pokreće postupak, ispravama koje su uz njega dostavljene, ili u pozivu na raspravu.⁹⁴

⁹² Članak 134.b stavak 5. Zakona o parničnom postupku.

⁹³ Članak 16.

⁹⁴ Članak 17.

Međutim, nepoštivanje ovih pretpostavki može se otkloniti ako je dostava bila uredna,⁹⁵ i ako je ispunjeno sljedeće (kumulativno): 1) dužniku je bilo omogućeno osporavati presudu u cijelosti na način da se vrši njeno potpuno preispitivanje, a on je s tom postupovnom mogućnošću bio propisno upoznat u njoj ili pismenu dostavljenom uz nju, uključujući i naziv i adresu ustanove za podnošenje pravnog lijeka i, ako je to potrebno, rok za njegovo podnošenje; i 2) dužnik je propustio osporavati presudu.⁹⁶ Ako se radilo samo o neurednoj dostavi, takva nesukladnost može se otkloniti ako se dokaže da iz postupaka dužnika tijekom sudskog postupka proizlazi kako je on osobno primio ispravu koja mu je trebala biti dostavljena i da mu je bilo ostavljeno dovoljno vremena za pripremu obrane.⁹⁷

Mogućnost izvanrednog preispitivanja presude

Ako je presuda donijeta u postupku u kojem dostava nije bila izvjesna, već samo vjerojatna prema članku 14. Uredbe, ona može biti potvrđena kao europski ovršni nalog samo ako je tuženik, prema pravu države iz koje potječe odluka potvrđena kao europski ovršni nalog, ovlašten tražiti njeno preispitivanje: 1) zbog toga što tuženiku, uslijed takve dostave i iz razloga za koje on ne odgovara, nije omogućeno dostatno vrijeme da pripremi obranu; ili 2) zbog toga što je tuženik bio spriječen da ospori tužbeni zahtjev uslijed postojanja okolnosti koje predstavljaju višu silu ili uslijed nekih drugih izvanrednih okolnosti. U oba ova slučaja dužan je poduzeti odgovarajuću postupovnu radnju bez odlaganja.⁹⁸ Smatramo ipak da to nije dostatna garancija zaštite interesa tuženika (dužnika), jer i dalje postoji mogućnost da se presuda potvrdi kao europski ovršni nalog, a da mu dostava pismena s kojim se pokreće postupak doista nije izvršena. To i zbog toga što je teret dokazivanja postojanja ovih činjenica na njemu.

Zaključne napomene

Premda Uredba Europskog parlamenta i Vijeća s kojom se ustanovljava europski ovršni nalog za neprijeporne tražbine od 21. travnja 2004. predstavlja novinu u praktičnom uređenju materije priznanja i izvršenja inozemnih presuda i isprava koje su s njima izjednačene, napose zbog napuštanja egzekvatur,⁹⁹ treba obratiti pažnju na neke njene nedostatke koje će u njenoj primjeni vjerojatno izazvati određene teškoće.

⁹⁵ Urednost se cijeni prema odredbama članaka 13. i 14. Uredbe.

⁹⁶ Članak 18. stavak 1.

⁹⁷ Članak 18. stavak 2.

⁹⁸ Članak 19. stavak 1.

⁹⁹ Vidi članak 5.

U ovom radu smo to i učinili te posebno ukazali na potrebu temeljitog revidiranja odredaba koje se odnose na minimalne postupovne zahtjeve glede dostave iz članka 14. (dostava bez dokaza o primitku). Pored toga, ukazali smo i na nezadovoljavajuće rješenje postupka po zahtjevu za povlačenje potvrde o europskom ovršnom nalogu, nepotpunost uređenja pravnog položaja vjerovnika u slučaju kad je odbijen njegov zahtjev za izdavanje potvrde, kao i nepostojanje postupovnih mehanizama za rješavanje situacija u kojima sud ili drugo nadležno tijelo jedne od država članica zlouporabi svoja ovlaštenja iz Uredbe. Ovome treba dodati i sljedeće. Sud države u kojoj ovrhu treba provesti ipak može odbiti svoje postupanje ako su kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke: 1) da to zahtijeva dužnik; 2) da je presuda čija se ovrha traži nespojiva s presudom koja je donesena prije te presude; 3) da se ranija presuda odnosi na iste stranke i isti razlog za pokretanje postupka, i donesena je u bilo kojoj državi članici ili u trećoj državi, a ispunjava pretpostavke da bude priznata u državi ovrhe; te 4) da ova nespojivost nije mogla biti istaknuta u postupku pred sudom države koji je donio presudu potvrđenu kao europski ovršni nalog.¹⁰⁰

¹⁰⁰ Vidi članak 21.

Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Articles 61(c) and the second indent of Article 67(5) thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the Opinion of the European Economic and Social Committee,

Acting in accordance with the procedure laid down in Article 251 of the Treaty,

Whereas:

(1) The Community has set itself the objective of maintaining and developing an area of freedom, security and justice, in which the free movement of persons is ensured. To this end, the Community is to adopt, inter alia, measures in the field of judicial cooperation in civil matters that are necessary for the proper functioning of the internal market.

(2) On 3 December 1998, the Council adopted an Action Plan of the Council and the Commission on how best to implement the provisions of the Treaty of Amsterdam on an area of freedom, security and justice (the Vienna Action Plan).

(3) The European Council meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999 endorsed the principle of mutual recognition of judicial decisions as the cornerstone for the creation of a genuine judicial area.

(4) On 30 November 2000, the Council adopted a programme of measures for implementation of the principle of mutual recognition of decisions in civil and commercial matters. This programme includes in its first stage the abolition of *exequatur*, that is to say, the creation of a European Enforcement Order for uncontested claims.

(5) The concept of "uncontested claims"

Uredba (EZ) broj 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine s kojom se ustanovljava Europski ovršni nalog za neprijeporne tražbine

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

Imajući u vidu Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a napose članke 61(c) i drugu alineju članka 67(5),

Imajući u vidu prijedlog Komisije,

Imajući u vidu Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog vijeća,

Djelujući sukladno postupku predviđenom člankom 251. Ugovora

S obzirom da:

(1) Zajednica ima cilj održavati i razvijati prostor slobode, sigurnosti i pravde u kojem je sloboda kretanja osoba osigurana. Kako bi se to ostvarilo, Zajednica treba, između ostalog, usvojiti mjere na području pravosudne suradnje u građanskim stvarima koje su nužne za odgovarajuće funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(2) Dana 3. prosinca 1998. godine Vijeće je usvojilo Akcijski plan Vijeća i Komisije o najboljem načinu provedbe odredaba Amsterdamskog ugovora u svezi s prostorom slobode, sigurnosti i pravde (Bečki akcijski plan).

(3) Sastanak Europskog vijeća u Tampereu od 15. i 16. listopada 1999. godine potvrdio je kako je načelo uzajamnog priznanja sudskih odluka kamen temeljac za ustanovljavanje izvornog pravosudnog prostora.

(4) Vijeće je 30. studenog 2000. godine usvojilo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznanja odluka u građanskim i trgovačkim stvarima. Ovaj program u prvom stadiju predviđa ukidanje *exequature*, što će reći ustanovljavanje Europskog ovršnog naloga za neprijeporne tražbine.

(5) Pojam "neprijeporne tražbine" treba pokri-

should cover all situations in which a creditor, given the verified absence of any dispute by the debtor as to the nature or extent of a pecuniary claim, has obtained either a court decision against that debtor or an enforceable document that requires the debtor's express consent, be it a court settlement or an authentic instrument.

(6) The absence of objections from the debtor as stipulated in Article 3(1)(b) can take the shape of default of appearance at a court hearing or of failure to comply with an invitation by the court to give written notice of an intention to defend the case.

(7) This Regulation should apply to judgments, court settlements and authentic instruments on uncontested claims and to decisions delivered following challenges to judgments, court settlements and authentic instruments certified as European Enforcement Orders.

(8) In its Tampere conclusions, the European Council considered that access to enforcement in a Member State other than that in which the judgment has been given should be accelerated and simplified by dispensing with any intermediate measures to be taken prior to enforcement in the Member State in which enforcement is sought. A judgment that has been certified as a European Enforcement Order by the court of origin should, for enforcement purposes, be treated as if it had been delivered in the Member State in which enforcement is sought. In the United Kingdom, for example, the registration of a certified foreign judgment will therefore follow the same rules as the registration of a judgment from another part of the United Kingdom and is not to imply a review as to the substance of the foreign judgment. Arrangements for the enforcement of judgments should continue to be governed by national law.

(9) Such a procedure should offer significant advantages as compared with the exequatur procedure provided for in Council Regulation (EC) No 44/2001 of 22 December 2000 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, in that there is no need for

ti sve situacije u kojima vjerovnik, nakon provjerene odsutnosti bilo kakvog osporavanje prirode ili opsega novčane tražbine od strane dužnika, ima u svoju korist presudu protiv dužnika, ili ovršnu ispravu koja sadrži dužnikov izričiti pristanak sadržan u sudskoj nagodbi ili autentičnoj (potvrđenoj) ispravi.

(6) Odsutnost prigovora dužnika prema članku 3(1)(b) može biti u obliku izostanka sa sudske rasprave ili propuštanja postupanja po pozivu suda da podnese pisanu obavijest o namjeri protivljenja.

(7) Ova Uredba se primjenjuje na presude, sudske nagodbe i autentične (potvrđene) isprave o neprijepornim tražbinama i na odluke koje su donesene nakon osporavanja presuda, sudskih nagodbi i autentičnih (potvrđenih) isprava koje su potvrđene kao Europski ovršni nalog.

(8) U zaključcima iz Tamperea, Europsko vijeće je smatralo da mogućnost ovrhe u drugoj Državi članici od one u kojoj je presuda donijeta treba biti ubrzana i pojednostavljena bez bilo kakvih prethodnih mjera koje treba poduzeti prije ovrhe u Državi članici u kojoj se to traži. Presuda koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog od suda podrijetla treba se, za potrebe ovrhe, smatrati donesenom u Državi članici u kojoj se to traži. U Ujedinjenom Kraljevstvu, na primjer, registriranje potvrđene strane presude će se obavljati po istim pravilima kao registriranje presude iz drugog dijela Ujedinjenog Kraljevstva i ne podrazumijeva preispitivanje sadržaja strane presude. Ovršni postupak će se i dalje provoditi sukladno odredbama domaćeg prava.

(9) Ovakav postupak će omogućiti značajne prednosti u odnosu na postupak priznanja predviđen Uredbom Vijeća (EZ) broj 44/2001 od 22. prosinca 2000. godine o nadležnosti i priznanju i ovrsi presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, koje se sastoje u tome da je izostala potreba odobrenja sudbene vlasti

approval by the judiciary in a second Member State with the delays and expenses that this entails.

(10) Where a court in a Member State has given judgment on an uncontested claim in the absence of participation of the debtor in the proceedings, the abolition of any checks in the Member State of enforcement is inextricably linked to and dependent upon the existence of a sufficient guarantee of observance of the rights of the defence.

(11) This Regulation seeks to promote the fundamental rights and takes into account the principles recognised in particular by the Charter of Fundamental Rights of the European Union. In particular, it seeks to ensure full respect for the right to a fair trial as recognised in Article 47 of the Charter.

(12) Minimum standards should be established for the proceedings leading to the judgment in order to ensure that the debtor is informed about the court action against him, the requirements for his active participation in the proceedings to contest the claim and the consequences of his non-participation in sufficient time and in such a way as to enable him to arrange for his defence.

(13) Due to differences between the Member States as regards the rules of civil procedure and especially those governing the service of documents, it is necessary to lay down a specific and detailed definition of those minimum standards. In particular, any method of service that is based on a legal fiction as regards the fulfilment of those minimum standards cannot be considered sufficient for the certification of a judgment as a European Enforcement Order.

(14) All the methods of service listed in Articles 13 and 14 are characterised by either full certainty (Article 13) or a very high degree of likelihood (Article 14) that the document served has reached its addressee. In the second category, a judgment should only be certified as a European Enforcement Order if the Member State of origin has an appropriate mechanism in place enabling the debtor to apply for a full review of the judgment under the conditions set out in Article 19 in those exceptional cases where, in spite

druge Države članice što izaziva kašnjenje i troškove.

(10) Kad je sud Države članice donio presudu o neprijepornoj tražbini u odsutnosti dužnika, napuštanje bilo kakvih provjera u Državi članici u kojoj se provodi ovrha je neodvojivo povezano i ovisno o postojanju dostatnih jamstava glede prava na obranu.

(11) Ova Uredba promiče temeljna prava i posebno uzima u obzir načela koja su priznata Poveljom temeljnih prava Europske unije. Ona napose ide za tim da se osigura puno poštivanje prava na pošteno suđenje iz članka 47. Povelje.

(12) Trebaju se ustanoviti minimalni standardi za postupke u kojima se donosi presuda u cilju osiguranja da je dužnik bio upoznat sa sudskim postupkom protiv sebe, potrebom njegovog aktivnog sudjelovanja u postupku kako bi se tražbina osporila i posljedicama njegova nesudjelovanja, a sve to u takvo vrijeme i na takav način koji mu omogućuje pripremu obrane.

(13) Imajući u vidu razlike između Država članica u svezi s građanskim postupovnim pravilima i posebno onima s kojima se uređuje dostava, nužno je propisati posebne i detaljne definicije ovih minimalnih standarda. Napose se neće smatrati da su ispunjene pretpostavke za potvrđivanje presude kao Europskog ovršnog naloga ako je rabljena bilo koja metoda dostave koja je utemeljena na pravnoj fikciji.

(14) Svi načini dostave navedeni u člancima 13. i 14. predviđaju ili izvjesnost (članak 13.) ili visoku vjerojatnost (članak 14.) da je isprava koja je dostavljena stigla do adresata. U drugom slučaju, presuda će se potvrditi kao Europski ovršni nalog ako Država članica podrijetla ima odgovarajući mehanizam koji omogućuje dužniku da podnese zahtjev za potpuno preispitivanje presude prema uvjetima navedenima u članku 19. u onim iznimnim situacijama kad, unatoč postupanju sukladno članku 14., isprava nije stigla do adresata.

of compliance with Article 14, the document has not reached the addressee.

(15) Personal service on certain persons other than the debtor himself pursuant to Article 14(1)(a) and (b) should be understood to meet the requirements of those provisions only if those persons actually accepted/received the document in question.

(16) Article 15 should apply to situations where the debtor cannot represent himself in court, as in the case of a legal person, and where a person to represent him is determined by law as well as situations where the debtor has authorised another person, in particular a lawyer, to represent him in the specific court proceedings at issue.

(17) The courts competent for scrutinising full compliance with the minimum procedural standards should, if satisfied, issue a standardised European Enforcement Order certificate that makes that scrutiny and its result transparent.

(18) Mutual trust in the administration of justice in the Member States justifies the assessment by the court of one Member State that all conditions for certification as a European Enforcement Order are fulfilled to enable a judgment to be enforced in all other Member States without judicial review of the proper application of the minimum procedural standards in the Member State where the judgment is to be enforced.

(19) This Regulation does not imply an obligation for the Member States to adapt their national legislation to the minimum procedural standards set out herein. It provides an incentive to that end by making available a more efficient and rapid enforceability of judgments in other Member States only if those minimum standards are met.

(20) Application for certification as a European Enforcement Order for uncontested claims should be optional for the creditor, who may instead choose the system of recognition and enforcement under Regulation (EC) No 44/2001 or other Community instruments.

(21) When a document has to be sent from one Member State to another for service there, this Regulation and in particular the

(15) Osobna dostava izvjesnim osobama koje nisu dužnik sukladno članku 14(1)(a) i (b) će biti smatrana sukladnom tim odredbama samo ako su te osobe doista prihvatile/primile ispravu u pitanju.

(16) Članak 15. će se primjenjivati na slučajeve kad dužnik nije u mogućnosti da se sam zastupa pred sudom, kao kad je u pitanju pravna osoba, kad je u pitanju zakonsko zastupanje kao i na situacije u kojima je dužnik ovlastio drugu osobu, napose odvjetnika, da ga zastupa u pojedinom sudskom postupku.

(17) Sudovi koji su nadležni za provjeru poštivanja minimalnih postupovnih standarda će, ako je njima udovoljeno, izdati standardiziranu potvrdu o Europskom ovršnom nalogu koja tu provjeru i njen ishod čini razvidnima.

(18) Medusobno povjerenje u obavljanje sudbene vlasti između Država članica opravdava da sud jedne Države članice ustanovi postojanje pretpostavki za potvrđivanje presude kao Europskog ovršnog naloga kako bi se omogućilo da ona bude izvršena u svim drugim Državama članicama bez sudske preispitivanja poštivanja minimalnih postupovnih standarda u Državi članici u kojoj treba provesti ovrhu presude.

(19) Ova Uredba ne pretpostavlja obvezu Država članica da prilagode svoje zakonodavstvo minimalnim postupovnim standardima koji su njom propisani. Ona predstavlja poticaj u tom pravcu omogućavajući učinkovitiju i bržu ovrhu presuda u drugim Državama članicama samo ako su ti minimalni standardi poštivani.

(20) Podnošenje zahtjeva za potvrđivanje kao Europskog ovršnog naloga za neprijeporne tražbine treba biti samo dodatna mogućnost za vjerovnika, koji unatoč tome može odabrati postupak prema sustavu priznanja i ovrhe prema Uredbi (EZ) broj 44/2001 ili drugim propisima Zajednice.

(21) Kad se isprava radi dostave treba poslati iz jedne Države članice u drugu, primjenjivat će se ova Uredba, napose njena pravila o dostavi,

rules on service set out herein should apply together with Council Regulation (EC) No 1348/2000 of 29 May 2000 on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, and in particular Article 14 thereof in conjunction with Member States declarations made under Article 23 thereof.

(22) Since the objectives of the proposed action cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of the scale or effects of the action, be better achieved at Community level, the Community may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Regulation does not go beyond what is necessary in order to achieve those objectives.

(23) The measures necessary for the implementation of this Regulation should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission.

(24) In accordance with Article 3 of the Protocol on the position of the United Kingdom and Ireland annexed to the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community, the United Kingdom and Ireland have notified their wish to take part in the adoption and application of this Regulation.

(25) In accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of Denmark annexed to the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community, Denmark does not take part in the adoption of this Regulation, and is therefore not bound by it or subject to its application.

(26) Pursuant to the second indent of Article 67(5) of the Treaty, the codecision procedure is applicable from 1 February 2003 for the measures laid down in this Regulation,

zajedno s Uredbom Vijeća (EZ) broj 1348/2000 od 29. svibnja 2000. godine o dostavi sudskih i izvansudskih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima u Državama članicama pri čemu će se članak 14. primjenjivati prema izjavama Država članica iz članka 23.

(22) Kako se predviđeni ciljevi ne mogu dostatno postići na razini Država članica već se to, s obzirom na njihov opseg ili učinke, može bolje učiniti na razini Zajednice, ona može usvojiti mjere, prema načelu supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. Sukladno načelu razmjernosti iz tog članka, ova Uredba ne ide mimo onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva.

(23) Mjere koje su nužne za provedbu ove Uredbe trebaju se usvojiti sukladno Odluci Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. godine prema kojoj su predviđeni postupci za ostvarivanje ovlaštenja koje je dobila Komisija.

(24) Sukladno članku 3. Protokola o položaju Ujedinjenog Kraljevstva i Irske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Ujedinjeno Kraljevstvo i Irska su dostavile svoju želju da sudjeluju u usvajanju i primjeni ove Uredbe.

(25) Sukladno člancima 1. i 2. Protokola o položaju Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u usvajanju ove Uredbe, i prema tome nije s njom vezana niti se ona na nju primjenjuje.

(26) Prema drugoj alineji članka 67(5) Ugovora, glede mjera iz ove Uredbe, od 1. veljače 2003. godine primjenjuje se postupak suodlučivanja,

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

USVOJILI SU OVU UREDBU

CHAPTER I
SUBJECT MATTER, SCOPE AND
DEFINITIONS

POGLAVLJE I
PREDMET, POLJE PRIMJENE I
DEFINICIJE

Article 1

Subject matter

The purpose of this Regulation is to create a European Enforcement Order for uncontested claims to permit, by laying down minimum standards, the free circulation of judgments, court settlements and authentic instruments throughout all Member States without any intermediate proceedings needing to be brought in the Member State of enforcement prior to recognition and enforcement.

Članak 1.

Predmet

Cilj ove Uredbe je kreiranje Europskog ovršnog naloga za neprijeporne tražbine, propisivanjem minimalnih standarda, slobodnog kolanja presuda, sudskih nagodbi i potvrđenih isprava u Državama članicama, bez potrebe provedbe bilo kakvog prethodnog postupka u Državi članici u kojoj treba izvršiti priznanje i ovrhu.

Article 2

Scope

1. This Regulation shall apply in civil and commercial matters, whatever the nature of the court or tribunal. It shall not extend, in particular, to revenue, customs or administrative matters or the liability of the State for acts and omissions in the exercise of State authority (“*acta iure imperii*”).

2. This Regulation shall not apply to:

- (a) the status or legal capacity of natural persons, rights in property arising out of a matrimonial relationship, wills and succession;
- (b) bankruptcy, proceedings relating to the winding-up of insolvent companies or other legal persons, judicial arrangements, compositions and analogous proceedings;
- (c) social security;
- (d) arbitration.

3. In this Regulation, the term “Member State” shall mean Member States with the exception of Denmark.

Članak 2.

Polje primjene

1. Ova Uredba će se primjenjivati u građanskim i trgovačkim stvarima, neovisno o naravi suda ili tribunala. Osobito se neće primjenjivati u poreznim, carinskim ili upravnim stvarima ili u stvarima koje se odnose na odgovornost država za činidbe ili propuštanja prilikom njihovog djelovanja kao nositelja vlasti (“*acta iure imperii*”).

2. Ova Uredba se neće primjenjivati na:

- (a) status ili pravnu sposobnost fizičkih osoba, vlasnička prava koja proizlaze iz bračnih odnosa, oporuke i nasljeđivanje;
- (b) stečaj, postupke koji se odnose na prestanak insolventnih društava ili drugih pravnih osoba, likvidacijske i slične postupke.
- (c) socijalno osiguranje;
- (d) arbitražu.

3. Izraz “Država članica” u ovoj uredbi odnosi se na Države članice uz izuzetak Danske.

Article 3

Enforcement titles to be certified as a
European Enforcement Order

1. This Regulation shall apply to judgments, court settlements and authentic instruments on uncontested claims.

Članak 3.

Ovršni naslovi koji se potvrđuju kao
Europski ovršni nalog

1. Ova Uredba će se primjenjivati na presude, sudske nagodbe i potvrđene isprave o neprijepornim tražbinama.

A claim shall be regarded as uncontested if:

(a) the debtor has expressly agreed to it by admission or by means of a settlement which has been approved by a court or concluded before a court in the course of proceedings; or

(b) the debtor has never objected to it, in compliance with the relevant procedural requirements under the law of the Member State of origin, in the course of the court proceedings; or

(c) the debtor has not appeared or been represented at a court hearing regarding that claim after having initially objected to the claim in the course of the court proceedings, provided that such conduct amounts to a tacit admission of the claim or of the facts alleged by the creditor under the law of the Member State of origin; or

(d) the debtor has expressly agreed to it in an authentic instrument.

2. This Regulation shall also apply to decisions delivered following challenges to judgments, court settlements or authentic instruments certified as European Enforcement Orders.

Article 4 *Definitions*

For the purposes of this Regulation, the following definitions shall apply:

1. "judgment": any judgment given by a court or tribunal of a Member State, whatever the judgment may be called, including a decree, order, decision or writ of execution, as well as the determination of costs or expenses by an officer of the court;

2. "claim": a claim for payment of a specific sum of money that has fallen due or for which the due date is indicated in the judgment, court settlement or authentic instrument;

3. "authentic instrument":

(a) a document which has been formally drawn up or registered as an authentic instrument, and the authenticity of which:

(i) relates to the signature and the content of the instrument; and

(ii) has been established by a public authority or other authority empowered for that

Tražbina će se smatrati neprijepnom ako:

(a) se dužnik s njom izričito suglasio priznanjem ili ako je ona utvrđena u nagodbi odo-brenoj od suda ili sklopljenoj tijekom sudskog postupka; ili

(b) joj dužnik tijekom sudskog postupka nije, sukladno odnosnim postupovnim pretpostavka-ma prema pravu Države podrijetla, prigovorio; ili

(c) je dužnik izostao ili nije bio zastupan na sudskoj raspravi u svezi s njom nakon što je prigovorio tražbini, pod pretpostavkom da se takav postupak prema pravu Države podrijetla može smatrati prešutnim priznanjem zahtjeva ili činjenica koje je iznio vjerovnik; ili

(d) se dužnik s njom izričito suglasio u auten-tičnoj (potvrđenoj) ispravi.

2. Ova Uredba će se također primjenjivati na odluke donijete nakon osporavanja presuda, sudskih nagodbi ili autentičnih (potvrđenih) is-prava za koje je izdana potvrda o Europskom ovršnom nalogu.

Članak 4. *Definicije*

U svrhu ove Uredbe, primjenjivat će se sljede-će definicije:

1. "presuda": bilo koja presuda suda ili tribu-nala Države članice, neovisno o tome kako se presuda može zvati, uključujući tu i rješenje, naredbu, odluku ili rješenje o ovrsi, kao i od-luku o utvrđivanju troškova koju je izdao sud-ski službenik;

2. "tražbina": tražbina na plaćanje određene novčane svote koja je dospjela ili glede koje je dospijeće navedeno u presudi, sudskoj nagodbi ili autentičnoj (potvrđenoj) ispravi;

3. "autentična (potvrđena) isprava":

(a) isprava koja je formalno sastavljena ili re-gistrirana kao autentična (potvrđena) isprava, a potvrda koje:

(i) se odnosi na potpis i sadržaj isprave; i

(ii) izdana je od javne vlasti ili drugog za to ovlaštenog tijela u Državi članici iz koje

purpose by the Member State in which it originates;

or

b) an arrangement relating to maintenance obligations concluded with administrative authorities or authenticated by them;

4. "Member State of origin": the Member State in which the judgment has been given, the court settlement has been approved or concluded or the authentic instrument has been drawn up or registered, and is to be certified as a European Enforcement Order;

5. "Member State of enforcement": the Member State in which enforcement of the judgment, court settlement or authentic instrument certified as a European Enforcement Order is sought;

6. "court of origin": the court or tribunal seised of the proceedings at the time of fulfilment of the conditions set out in Article 3(1)(a), (b) or (c);

7. in Sweden, in summary proceedings concerning orders to pay (*betalningsföreläggande*), the expression "court" includes the Swedish enforcement service (*kronofogdemyndighet*).

potječe;

ili

(b) dogovor u svezi s obvezama uzdržavanja sklopljen s upravnim tijelima ili od njih potvrđen.

4. "Država članica podrijetla": Država članica u kojoj je presuda donesena, sudska nagodba odobrena ili sklopljena ili u kojoj je autentična (potvrđena) isprava sastavljena ili registrirana, a u kojoj treba izdati potvrdu o Europskom ovršnom nalogu.¹⁰¹

5. "Država članica ovrhe": Država članica u kojoj se traži ovrha presude, sudske nagodbe ili autentične (potvrđene) isprave za koje je izdana potvrda o Europskom ovršnom nalogu.¹⁰²

6. "sud podrijetla": sud ili tribunal koji je vodio postupak u vrijeme ispunjenja pretpostavki iz članka 3(1)(a), (b) ili (c);

7. U Švedskoj, izraz "sud", ako se radi u postupcima za izdavanje platnog naloga (*betalningsföreläggande*), uključuje i Švedsku ovršnu službu (*kronofogdemyndighet*).

CHAPTER II

EUROPEAN ENFORCEMENT ORDER

Article 5

Abolition of exequatur

A judgment which has been certified as a European Enforcement Order in the Member State of origin shall be recognised and enforced in the other Member States without the need for a declaration of enforceability and without any possibility of opposing its recognition.

POGLAVLJE II

EUROPSKI OVRŠNI NALOG

Članak 5.

Napuštanje postupka priznanja

Presuda koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog u Državi podrijetla priznat će se i izvršiti u drugoj Državi članici bez potrebe proglašenja njene ovršnosti i bez mogućnosti protivljenja njenom priznanju.

¹⁰¹ Za potrebe ovoga prijevoda izraz "Država članica podrijetla" navodimo kao "Država podrijetla" pri čemu će se uvijek podrazumijevati da se radi od svakoj Državi članici Europske unije osim Danske.

¹⁰² Za potrebe ovoga prijevoda izraz "Država članica ovrhe" navodimo kao "Država ovrhe" pri čemu će se uvijek podrazumijevati da se radi od svakoj Državi članici Europske unije osim Danske.

Article 6

Requirements for certification as a European Enforcement Order

1. A judgment on an uncontested claim delivered in a Member State shall, upon application at any time to the court of origin, be certified as a European Enforcement Order if:

- (a) the judgment is enforceable in the Member State of origin; and
- (b) the judgment does not conflict with the rules on jurisdiction as laid down in sections 3 and 6 of Chapter II of Regulation (EC) No 44/2001; and
- (c) the court proceedings in the Member State of origin met the requirements as set out in Chapter III where a claim is uncontested within the meaning of Article 3(1)(b) or (c); and
- (d) the judgment was given in the Member State of the debtor's domicile within the meaning of Article 59 of Regulation (EC) No 44/2001, in cases where
 - a claim is uncontested within the meaning of Article 3(1)(b) or (c); and
 - it relates to a contract concluded by a person, the consumer, for a purpose which can be regarded as being outside his trade or profession; and
 - the debtor is the consumer.

2. Where a judgment certified as a European Enforcement Order has ceased to be enforceable or its enforceability has been suspended or limited, a certificate indicating the lack or limitation of enforceability shall, upon application at any time to the court of origin, be issued, using the standard form in Annex IV.

3. Without prejudice to Article 12(2), where a decision has been delivered following a challenge to a judgment certified as a European Enforcement Order in accordance with paragraph 1 of this Article, a replacement certificate shall, upon application at any time, be issued, using the standard form in Annex V, if that decision on the challenge is enforceable in the Member State of origin.

Članak 6.

Pretpostavke za izdavanje potvrde o Europskom ovršnom nalogu

1. Presuda o neprijepornoj tražbini donešena u Državi članici će, nakon svakodobnog podnošenja zahtjeva sudu podrijetla, biti potvrđena kao Europski ovršni nalog ako:

- (a) je presuda ovršna u Državi podrijetla; i
- (b) presuda nije u protivnosti s pravilima o nadležnosti navedenim u odjeljcima 3. i 6. Poglavlja II Uredbe (EZ) broj 44/2001; i
- (c) sudski postupak u Državi podrijetla udovoljava pretpostavkama predviđenim u Poglavlju III kad je tražbina neprijeporna u smislu članka 3(1)(b) ili (c); i
- (d) presuda je donesena u Državi članici u kojoj je dužnikovo prebivalište u smislu članka 59. Uredbe (EZ) broj 44/2001, u slučajevima kad
 - je tražbina neprijeporna u smislu članka 3(1)(b) ili (c); i
 - se tražbina odnosi na ugovor sklopljen od osobe, potrošača, u svrhu koja se može smatrati takvom da izlazi izvan okvira njene trgovačke ili profesionalne djelatnosti; i
 - je dužnik potrošač.

2. Ako je presuda koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog prestala biti ovršna, ili je njena ovršnost suspendirana ili ograničena, sud podrijetla će, po svakodobno podnesenom zahtjevu, izdati potvrdu u kojoj je naznačen nedostatak ili ograničenje ovršnosti, pri čemu će koristiti standardizirani obrazac iz Dodatka IV.

3. Neovisno o članku 12(2), kad je odluka donesena nakon osporavanja presude potvrđene kao Europski ovršni nalog sukladno stavku 1. ovoga članka, izdat će se, po svakodobno podnesenom zahtjevu, zamjenska potvrda uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka V, ako je odluka o osporavanju ovršna u Državi podrijetla.

Article 7

Costs related to court proceedings

Where a judgment includes an enforceable decision on the amount of costs related to the court proceedings, including the interest rates, it shall be certified as a European Enforcement Order also with regard to the costs unless the debtor has specifically objected to his obligation to bear such costs in the course of the court proceedings, in accordance with the law of the Member State of origin.

Article 8

Partial European Enforcement Order certificate

If only parts of the judgment meet the requirements of this Regulation, a partial European Enforcement Order certificate shall be issued for those parts.

Article 9

Issue of the European Enforcement Order certificate

1. The European Enforcement Order certificate shall be issued using the standard form in Annex I.
2. The European Enforcement Order certificate shall be issued in the language of the judgment.

Article 10

Rectification or withdrawal of the European Enforcement Order certificate

1. The European Enforcement Order certificate shall, upon application to the court of origin, be
 - (a) rectified where, due to a material error, there is a discrepancy between the judgment and the certificate;
 - (b) withdrawn where it was clearly wrongly granted, having regard to the requirements laid down in this Regulation.
2. The law of the Member State of origin shall apply to the rectification or withdrawal of the European Enforcement Order certificate.
3. An application for the rectification or withdrawal of a European Enforcement Order certificate may be made using the stan-

Članak 7.

Troškovi u svezi s sudskim postupkom

Kad presuda sadrži ovršnu odluku o iznosu troškova postupka, uključujući i kamate, bit će potvrđena kao Europski ovršni nalog i u svezi s troškovima, izuzev ako dužnik, sukladno pravu Države podrijetla, nije posebno prigovorio svojoj obvezi da snosi te troškove.

Članak 8.

Djelomična potvrda o Europskom ovršnom nalogu

Ako samo dijelovi presude udovoljavaju pretpostavkama iz ove Uredbe, za njih će se izdati djelomična potvrda o Europskom ovršnom nalogu.

Članak 9.

Izdavanje potvrde o Europskom ovršnom nalogu

1. Potvrda o Europskom ovršnom nalogu izdat će se uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka 1.
2. Potvrda o Europskom ovršnom nalogu izdat će se na jeziku presude.

Članak 10.

Ispravak ili povlačenje potvrde o Europskom ovršnom nalogu

1. Potvrda o Europskom ovršnom nalogu će se po zahtjevu podnijetom sudu podrijetla:
 - (a) ispraviti, ako zbog očite greške postoji nesukladnost između presude i potvrde;
 - (b) povući, kad je očito da je pogrešno izdana imajući u vidu pretpostavke propisane ovom Uredbom.
2. Na ispravak ili povlačenje potvrde o Europskom ovršnom nalogu primjenjivat će se pravo Države podrijetla.
3. Zahtjev za ispravak ili povlačenje potvrde o Europskom ovršnom nalogu može se podnijeti uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka

dard form in Annex VI.

4. No appeal shall lie against the issuing of a European Enforcement Order certificate.

Article 11

Effect of the European Enforcement Order certificate

The European Enforcement Order certificate shall take effect only within the limits of the enforceability of the judgment.

CHAPTER III MINIMUM STANDARDS FOR UNCONTESTED CLAIMS PROCEDURES

Article 12

Scope of application of minimum standards

1. A judgment on a claim that is uncontested within the meaning of Article 3(1)(b) or (c) can be certified as a European Enforcement Order only if the court proceedings in the Member State of origin met the procedural requirements as set out in this Chapter.

2. The same requirements shall apply to the issuing of a European Enforcement Order certificate or a replacement certificate within the meaning of Article 6(3) for a decision following a challenge to a judgment where, at the time of that decision, the conditions of Article 3(1)(b) or (c) are fulfilled.

Article 13

Service with proof of receipt by the debtor

1. The document instituting the proceedings or an equivalent document may have been served on the debtor by one of the following methods:

(a) personal service attested by an acknowledgement of receipt, including the date of receipt, which is signed by the debtor;

(b) personal service attested by a document signed by the competent person who effected the service stating that the debtor has received the document or refused to receive it without any legal justification, and the date of the service;

(c) postal service attested by an acknowledgement of receipt including the date of

VI.

4. Žalba protiv izdane potvrde o Europskom ovršnom nalogu nije dopuštena.

Članak 11.

Učinak potvrde o Europskom ovršnom nalogu

Potvrda o Europskom ovršnom nalogu proizvodit će učinke unutar granica ovršnosti presude.

POGLAVLJE III MINIMALNI STANDARDI ZA POSTUPKE IZ KOJIH PROIZLAZE NEPRIJEPORNE TRAŽBINE

Članak 12.

Polje primjene minimalnih standarda

1. Presuda o neprijepornom zahtjevu u smislu članka 3(1)(b) ili (c) može se potvrditi kao Europski ovršni nalog samo ako je postupak u Državi podrijetla bio sukladan zahtjevima iz ovog Poglavlja.

2. Isti zahtjevi će se primjenjivati na izdavanje potvrde o Europskom ovršnom nalogu u smislu članka 6(3) za odluku koja je donijeta u postupku nakon osporavanja presude, ako su u vrijeme donošenja odluke bile ispunjene pretpostavke iz članka 3(1)(b) ili (c).

Članak 13.

Dostava s dokazom o primitku od strane dužnika

1. Isprava s kojom se pokreće postupak ili druga odgovarajuća isprava može se dostaviti dužniku na jedan od sljedećih načina:

(a) osobnom dostavom s potvrdom primitka, uključujući i nadnevak primitka, potpisanom od dužnika;

(b) osobnom dostavom potvrđenom u ispravi koju je potpisala ovlaštena osoba koja je izvršila dostavu, a u kojoj se navodi da je dužnik primio pismeno ili ga bez opravdanja odbio primiti, te dan izvršene dostave;

(c) poštanskom pošiljkom s povratnicom na kojoj je dužnik potvrdio prijem kao i nadnevak

receipt, which is signed and returned by the debtor;

(d) service by electronic means such as fax or e-mail, attested by an acknowledgement of receipt including the date of receipt, which is signed and returned by the debtor.

2. Any summons to a court hearing may have been served on the debtor in compliance with paragraph 1 or orally in a previous court hearing on the same claim and stated in the minutes of that previous court hearing.

Article 14

Service without proof of receipt by the debtor

1. Service of the document instituting the proceedings or an equivalent document and any summons to a court hearing on the debtor may also have been effected by one of the following methods:

(a) personal service at the debtor's personal address on persons who are living in the same household as the debtor or are employed there;

(b) in the case of a self-employed debtor or a legal person, personal service at the debtor's business premises on persons who are employed by the debtor;

(c) deposit of the document in the debtor's mailbox;

(d) deposit of the document at a post office or with competent public authorities and the placing in the debtor's mailbox of written notification of that deposit, provided that the written notification clearly states the character of the document as a court document or the legal effect of the notification as effecting service and setting in motion the running of time for the purposes of time limits;

(e) postal service without proof pursuant to paragraph 3 where the debtor has his address in the Member State of origin;

(f) electronic means attested by an automatic confirmation of delivery, provided that the debtor has expressly accepted this method of service in advance.

2. For the purposes of this Regulation, service under paragraph 1 is not admissible if the debtor's address is not known with

primitka;

d) elektronskom dostavom poput telefaksa ili elektronske pošte, s potvrđenim prijemom i nadnevkom primitka, potpisanim i vraćenim od strane dužnika.

2. Pozivi na ročišta mogu se dostavljati dužniku sukladno stavku 1. ili usmeno na prethodnom ročištu o istoj tražbini uz naznaku u zapisniku s tog ročišta.

Članak 14.

Dostava bez dokaza o primitku od strane dužnika

1. Isprava s kojom se pokreće postupak ili druga odgovarajuća isprava, kao i bilo koji poziv na ročište također se može dostaviti dužniku na jedan od sljedećih načina:

(a) osobnom dostavom na dužnikovu adresu osobama koje s njim žive u istom kućanstvu ili su u tom kućanstvu zaposlene;

(b) u slučaju da je dužnik obrtnik ili pravna osoba, osobnom dostavom njegovim zaposlenicima u poslovnim prostorijama dužnika;

(c) ostavljanjem isprave u dužnikovom poštanskom sandučiću;

(d) ostavljanjem isprave u poštanskom uredu ili kod nadležne javne vlasti i stavljanjem pisane obavijesti u dužnikov poštanski sandučić da je to ostavljanje izvršeno, a u kojoj obavijesti se jasno navodi narav isprave kao sudske isprave ili pravni učinak obavijesti u smislu da je s njom izvršena dostava i početak tijeka rokova;

(e) poštanskom dostavom bez dokaza sukladno stavku 3. ako dužnik ima adresu u državi članici podrijetla;

(f) elektronskim putem koji je potvrđen automatskom potvrdom o isporuci, uz pretpostavku da je dužnik unaprijed izričito prihvatio takav način dostave.

2. U svrhu primjene ove Uredbe, dostava prema stavku 1. nije dopuštena ako dužnikova adresa nije izvjesno poznata.

certainty.

3. Service pursuant to paragraph 1, (a) to (d), shall be attested by:

(a) a document signed by the competent person who effected the service, indicating:

(i) the method of service used; and
(ii) the date of service; and

(iii) where the document has been served on a person other than the debtor, the name of that person and his relation to the debtor, or

b) an acknowledgement of receipt by the person served, for the purposes of paragraphs 1(a) and (b).

Article 15

Service on the debtor's representatives

Service pursuant to Articles 13 or 14 may also have been effected on a debtor's representative.

Article 16

Provision to the debtor of due information about the claim

In order to ensure that the debtor was provided with due information about the claim, the document instituting the proceedings or the equivalent document must have contained the following:

(a) the names and the addresses of the parties;

(b) the amount of the claim;

(c) if interest on the claim is sought, the interest rate and the period for which interest is sought unless statutory interest is automatically added to the principal under the law of the Member State of origin;

(d) a statement of the reason for the claim.

Article 17

Provision to the debtor of due information about the procedural steps necessary to contest the claim

The following must have been clearly stated in or together with the document instituting the proceedings, the equivalent document or any summons to a court hearing:

(a) the procedural requirements for contesting the claim, including the time limit for contesting the claim in writing or the time for the court hearing, as applicable, the

3. Dostava sukladno stavku 1, (a) do (d) će se potvrditi:

(a) ispravom koju je potpisao dostavljač i u kojoj se navodi:

(i) način dostave koji je korišten; i

(ii) nadnevak dostave; i

(iii) ako je isprava dostavljena osobi koja nije dužnik, ime te osobe i njen odnos s dužnikom, ili

(b) potvrdom prijema od osobe kojoj je dostava izvršena u svrhu primjene stavka 1(a) i (b).

Članak 15.

Dostava dužnikovim zastupnicima

Dostava prema člancima 13. i 14. može se izvršiti i dužnikovom zastupniku.

Članak 16.

Upoznavanje dužnika s potrebnim podacima o tražbini

U cilju osiguranja da je dužniku omogućeno upoznavanje s potrebnim podacima o tražbini, isprava s kojom se pokreće postupak mora sadržavati:

(a) imena i adrese stranaka;

(b) iznos tražbine,

(c) ako se traže kamate na tražbinu, kamatnu stopu i razdoblje za koje se kamate traže, osim ako se zakonske kamate, prema pravu Države podrijetla, automatski ne pribrojavaju glavnoj tražbini.

(d) navod o razlogu tražbine.

Članak 17.

Upoznavanje dužnika s potrebnim podacima o postupovnim radnjama nužnim za osporavanje tražbine

Zajedno s ispravom kojom se pokreće postupak sljedeće se mora jasno navesti u samoj ispravi, drugoj odgovarajućoj ispravi ili bilo kojom pozivu na ročište:

(a) postupovni zahtjevi za osporavanje tražbine, uključujući rok za pisano osporavanje ili vrijeme održavanja ročišta, ime i adresu institucije kojoj se treba obratiti ili pred kojom se treba

name and the address of the institution to which to respond or before which to appear, as applicable, and whether it is mandatory to be represented by a lawyer;

(b) the consequences of an absence of objection or default of appearance, in particular, where applicable, the possibility that a judgment may be given or enforced against the debtor and the liability for costs related to the court proceedings.

Article 18

Cure of non-compliance with minimum standards

1. If the proceedings in the Member State of origin did not meet the procedural requirements as set out in Articles 13 to 17, such non-compliance shall be cured and a judgment may be certified as a European Enforcement Order if:

(a) the judgment has been served on the debtor in compliance with the requirements pursuant to Article 13 or Article 14; and

(b) it was possible for the debtor to challenge the judgment by means of a full review and the debtor has been duly informed in or together with the judgment about the procedural requirements for such a challenge, including the name and address of the institution with which it must be lodged and, where applicable, the time limit for so doing; and

(c) the debtor has failed to challenge the judgment in compliance with the relevant procedural requirements.

2. If the proceedings in the Member State of origin did not comply with the procedural requirements as set out in Article 13 or Article 14, such non-compliance shall be cured if it is proved by the conduct of the debtor in the court proceedings that he has personally received the document to be served in sufficient time to arrange for his defence.

Article 19

Minimum standards for review in exceptional cases

1. Further to Articles 13 to 18, a judgment can only be certified as a European Enforcement Order if the debtor is entitled, under

pojaviti, te postoji li obveza da stranka bude zastupana po odvjetniku;

(b) posljedice nepodnošenja prigovora ili izostanka, mogućnost da presuda može biti donesena ili izvršena protiv dužnika i njegova odgovornost za troškove postupka.

Članak 18.

Otklanjanje posljedica u slučaju nepridržavanja minimalnih standarda

1. Ako postupak u Državi podrijetla nije bio sukladan postupovnim zahtjevima iz članaka 13. do 17., takva nesukladnost se može otkloniti i presuda potvrditi kao Europski ovršni nalog ako:

(a) je presuda dostavljena dužniku sukladno zahtjevima iz članka 13. ili članka 14; i

(b) ako je dužniku bilo omogućeno osporavati presudu u cijelosti na način da se vrši njeno potpuno preispitivanje a on je s tom postupovnom mogućnošću bio propisno upoznat u njoj ili uz nju, uključujući i naziv i adresu ustanove za podnošenje pravnog lijeka i, ako je to potrebno, rok za njegovo podnošenje; i

(c) ako je dužnik propustio osporavati presudu sukladno odnosnim postupovnim zahtjevima.

2. Ako postupak u Državi podrijetla nije bio sukladan postupovnim zahtjevima iz članaka 13. ili 14., takva nesukladnost se može otkloniti ako se dokaže da iz postupaka dužnika tijekom sudskog postupka proizlazi kako je on osobno primio ispravu koja mu je trebala biti dostavljena i da mu je bilo ostavljeno dovoljno vremena za pripremu svoje obrane.

Članak 19.

Minimalni standardi za preispitivanje u izvanrednim slučajevima

Povrh odredaba članaka 13. do 18. presuda može biti potvrđena kao Europski ovršni nalog samo ako je dužnik, prema pravu Države po-

the law of the Member State of origin, to apply for a review of the judgment where:

(a) (i) the document instituting the proceedings or an equivalent document or, where applicable, the summons to a court hearing, was served by one of the methods provided for in Article 14; and

(ii) service was not effected in sufficient time to enable him to arrange for his defence, without any fault on his part; or

(b) the debtor was prevented from objecting to the claim by reason of force majeure, or due to extraordinary circumstances without any fault on his part, provided in either case that he acts promptly.

2. This Article is without prejudice to the possibility for Member States to grant access to a review of the judgment under more generous conditions than those mentioned in paragraph 1.

CHAPTER IV ENFORCEMENT

Article 20

Enforcement procedure

1. Without prejudice to the provisions of this Chapter, the enforcement procedures shall be governed by the law of the Member State of enforcement.

A judgment certified as a European Enforcement Order shall be enforced under the same conditions as a judgment handed down in the Member State of enforcement.

2. The creditor shall be required to provide the competent enforcement authorities of the Member State of enforcement with:

(a) a copy of the judgment which satisfies the conditions necessary to establish its authenticity; and

(b) a copy of the European Enforcement Order certificate which satisfies the conditions necessary to establish its authenticity; and

(c) where necessary, a transcription of the European Enforcement Order certificate or a translation thereof into the official language of the Member State of enforcement or, if there are several official languages in that Member State, the official language or

drijetla, ovlašten tražiti preispitivanje presude:

(a) (i) zbog toga što je isprava s kojom postupak pokrenut ili druga odgovarajuća isprava ili, ako je to slučaj, poziv na ročište, bila dostavljena na jedan od načina iz članka 14.; i

(ii) zbog toga što dostava, iz razloga za koje on nije odgovoran, nije izvršena tako da mu je ostavljeno dostatno razdoblje za pripremu obrane; ili

(b) zbog toga što je dužnik bio onemogućen osporiti tražbinu zbog više sile ili izvanrednih okolnosti iz razloga za koje on nije odgovoran i uz pretpostavku da je u oba slučaja poduzeo odgovarajuću radnju bez odlaganja.

2. Ovaj članak ne priječi Državama članicama da dopuste preispitivanje presude pod povoljnijim pretpostavkama od onih koje su spomenute u stavku 1.

POGLAVLJE IV OVRHA

Članak 20.

Ovršni postupak

1. Neovisno o odredbama ovog Poglavlja, ovršni postupak će se provoditi prema pravu Države ovrhe.

Presuda koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog izvršit će se pod istim pretpostavkama kao i presuda koja je donijeta u Državi ovrhe.

2. Vjerovnik će biti dužan dostaviti nadležnim ovršnim vlastima Države ovrhe:

(a) primjerak presude koja udovoljava pretpostavkama za ustanovljavanje njene autentičnosti; i

(b) primjerak potvrde o Europskom ovršnom nalogu koji udovoljava pretpostavkama za ustanovljavanje njegove autentičnosti; i

(c) ako je to potrebno, transkript ili prijevod potvrde o Europskom ovršnom nalogu na službeni jezik Države ovrhe ili, ako u toj državi ima više službenih jezika, na službeni jezik ili jedan od službenih jezika u mjestu gdje se ovrha traži, sukladno pravu te Države članice,

one of the official languages of court proceedings of the place where enforcement is sought, in conformity with the law of that Member State, or into another language that the Member State of enforcement has indicated it can accept. Each Member State may indicate the official language or languages of the institutions of the European Community other than its own which it can accept for the completion of the certificate. The translation shall be certified by a person qualified to do so in one of the Member States.

3. No security, bond or deposit, however described, shall be required of a party who in one Member State applies for enforcement of a judgment certified as a European Enforcement Order in another Member State on the ground that he is a foreign national or that he is not domiciled or resident in the Member State of enforcement.

Article 21

Refusal of enforcement

1. Enforcement shall, upon application by the debtor, be refused by the competent court in the Member State of enforcement if the judgment certified as a European Enforcement Order is irreconcilable with an earlier judgment given in any Member State or in a third country, provided that:

(a) the earlier judgment involved the same cause of action and was between the same parties; and

(b) the earlier judgment was given in the Member State of enforcement or fulfils the conditions necessary for its recognition in the Member State of enforcement; and

(c) the irreconcilability was not and could not have been raised as an objection in the court proceedings in the Member State of origin.

2. Under no circumstances may the judgment or its certification as a European Enforcement Order be reviewed as to their substance in the Member State of enforcement.

Article 22

Agreements with third countries

This Regulation shall not affect agreements

ili na neki drugi jezik za koji je ta Država izjavila da ga prihvaća. Svaka Država članica može navesti službeni jezik ili jezike institucija Europske Zajednice koji nisu njeni, a koje će prihvatiti glede potvrde. Prijevod će biti ovjeren od osobe koja je kvalificirana za to u jednoj od Država članica.

3. Nikakvo osiguranje, jamstvo ili depozit, neovisno o nazivu, neće se tražiti od stranke, koja u jednoj od Država članica traži ovrhu presude koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog u drugoj Državi članici, na temelju toga da je ona strani državljanin ili da nema prebivalište ili boravište u Državi ovrhe.

Članak 21.

Odbijanje ovrhe

1. Ovrha presude koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog može se odbiti po zahtjevu dužnika podnesenom nadležnom sudu Države ovrhe, ako je ona nepomirljiva s ranijom presudom donesenom u bilo kojoj Državi članici ili trećoj državi ako:

(a) se ranija presuda odnosi na isti razlog za pokretanje postupka i donijeta je u postupku između istih stranaka; i

(b) je ranija presuda donijeta u Državi ovrhe ili ispunjava pretpostavke za njeno priznanje u Državi ovrhe; i

(c) nepomirljivost nije mogla biti istaknuta u postupku Države podrijetla.

2. Ni pod kojim okolnostima presuda ili njena potvrda kao Europskog ovršnog naloga ne može biti podvrgnuta preispitivanju njenog sadržaja u Državi ovrhe.

Članak 22.

Sporazumi s trećim zemljama

Ova Uredba neće utjecati na sporazume koje su

by which Member States undertook, prior to the entry into force of Regulation (EC) No 44/2001, pursuant to Article 59 of the Brussels Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters, not to recognise judgments given, in particular in other Contracting States to that Convention, against defendants domiciled or habitually resident in a third country where, in cases provided for in Article 4 of that Convention, the judgment could only be founded on a ground of jurisdiction specified in the second paragraph of Article 3 of that Convention.

Article 23

Stay or limitation of enforcement

Where the debtor has

- challenged a judgment certified as a European Enforcement Order, including an application for review within the meaning of Article 19, or
 - applied for the rectification or withdrawal of a European Enforcement Order certificate in accordance with Article 10,
- the competent court or authority in the Member State of enforcement may, upon application by the debtor:
- (a) limit the enforcement proceedings to protective measures; or
 - (b) make enforcement conditional on the provision of such security as it shall determine; or
 - (c) under exceptional circumstances, stay the enforcement proceedings.

CHAPTER V **COURT SETTLEMENTS AND** **AUTHENTIC INSTRUMENTS**

Article 24

Court settlements

1. A settlement concerning a claim within the meaning of Article 4(2) which has been approved by a court or concluded before a court in the course of proceedings and is enforceable in the Member State in which it was approved or concluded shall, upon application to the court that approved it or before which it was concluded, be certified

Države članice sklopile prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) broj 44/2001, sukladno članku 59. Briselske konvencije o nadležnosti i ovrši presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, da se ne priznaju odluke donijete, napose u drugim Državama ugovornicama u toj Konvenciji, protiv tuženika koji imaju prebivalište ili uobičajeno boravište u trećoj državi u kojoj u slučajevima koji su opisani u članku 4. te Konvencije, presuda samo može biti zasnovana na nadležnosti navedenoj u drugom stavku članka 3. te Konvencije.

Članak 23.

Odgoda ili ograničenje ovrhe

Ako je dužnik

- osporio presudu koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog, uključujući i podnošenje zahtjeva za preispitivanje u smislu članka 19., ili
 - podnio prijedlog za ispravak ili povlačenje potvrde o Europskom ovršnom nalogu sukladno članku 10.,
- nadležni sud ili tijelo Države ovrhe može po dužnikovom zahtjevu:
- (a) ograničiti ovršni postupak na privremene mjere; ili
 - (b) uvjetovati ovrhu polaganjem jamstva kojega odredi; ili
 - (c) u izvanrednim okolnostima odgoditi ovršni postupak

POGLAVLJE V **SUDSKE NAGODBE I AUTENTIČNE** **(POTVRĐENE) ISPRAVE**

Članak 24.

Sudske nagodbe

1. Nagodba u svezi s tražbinom u smislu članka 4(2) koja je odobrena od suda ili sklopljena pred sudom tijekom postupka, i koja je ovršna u Državi članici u kojoj je odobrena ili sklopljena će, po prijedlogu podnesenom sudu koji ju je odobrio ili pred kojim je sklopljena, biti potvrđena kao Europski ovršni nalog uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka II.

as a European Enforcement Order using the standard form in Annex II.

2. A settlement which has been certified as a European Enforcement Order in the Member State of origin shall be enforced in the other Member States without the need for a declaration of enforceability and without any possibility of opposing its enforceability.

3. The provisions of Chapter II, with the exception of Articles 5, 6(1) and 9(1), and of Chapter IV, with the exception of Articles 21(1) and 22, shall apply as appropriate.

Article 25

Authentic instruments

1. An authentic instrument concerning a claim within the meaning of Article 4(2) which is enforceable in one Member State shall, upon application to the authority designated by the Member State of origin, be certified as a European Enforcement Order, using the standard form in Annex III.

2. An authentic instrument which has been certified as a European Enforcement Order in the Member State of origin shall be enforced in the other Member States without the need for a declaration of enforceability and without any possibility of opposing its enforceability.

3. The provisions of Chapter II, with the exception of Articles 5, 6(1) and 9(1), and of Chapter IV, with the exception of Articles 21(1) and 22, shall apply as appropriate.

CHAPTER VI

TRANSITIONAL PROVISION

Article 26

Transitional provision

This Regulation shall apply only to judgments given, to court settlements approved or concluded and to documents formally drawn up or registered as authentic instruments after the entry into force of this Regulation.

2. Nagodba koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog u Državi podrijetla izvršit će se u drugim Državama članicama bez potrebe njenog proglašenja ovršnom i bez mogućnosti protivljenja njenoj ovršnosti.

3. Odredbe Poglavlja II, uz izuzetak članaka 5., 6(1) i 9(1) te Poglavlja IV, uz izuzetak članaka 21(1) i 22., primjenjivat će se na odgovarajući način.

Članak 25.

Autentične (potvrđene) isprave

1. Autentična (potvrđena) isprava u svezi s tražbinom u smislu članka 4(2) koja je ovršna u jednoj Državi članici će, po prijedlogu podnesenom tijelu koje odredi Država podrijetla, biti potvrđena kao Europski ovršni nalog uporabom standardiziranog obrasca iz Dodatka III.

2. Autentična (potvrđena) isprava koja je potvrđena kao Europski ovršni nalog u Državi podrijetla bit će izvršena u drugim Državama članicama bez potrebe njenog proglašenja ovršnom i bez mogućnosti protivljenja njenoj ovršnosti.

3. Odredbe Poglavlja II, uz izuzetak članaka 5., 6(1) i 9(1), te Poglavlja IV, uz izuzetak članaka 21(1) i 22., primjenjivat će se na odgovarajući način.

POGLAVLJE VI

PRIJELAZNA ODREDBA

Članak 26.

Prijelazna odredba

Ova Uredba će se primjenjivati samo na presude koje su donesene, sudske nagodbe koje su odobrene ili sklopljene i isprave koje su sačinjene ili registrirane kao autentične (potvrđene) isprave nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

CHAPTER VII
RELATIONSHIP WITH OTHER
COMMUNITY INSTRUMENTS

Article 27

Relationship with Regulation (EC) No
44/2001

This Regulation shall not affect the possibility of seeking recognition and enforcement, in accordance with Regulation (EC) No 44/2001, of a judgment, a court settlement or an authentic instrument on an uncontested claim.

Article 28

Relationship with Regulation (EC) No
1348/2000

This Regulation shall not affect the application of Regulation (EC) No 1348/2000.

CHAPTER VIII
GENERAL AND FINAL PROVISIONS

Article 29

Information on enforcement procedures and
authorities

The Member States shall cooperate to provide the general public and professional circles with information on:

- (a) the methods and procedures of enforcement in the Member States; and
- (b) the competent authorities for enforcement in the Member States,

in particular via the European Judicial Network in civil and commercial matters established in accordance with Decision 2001/470/EC(9).

Article 30

Information relating to redress procedures,
languages and authorities

1. The Member States shall notify the Commission of:

- (a) the procedures for rectification and withdrawal referred to in Article 10(2) and for review referred to in Article 19(1);
- (b) the languages accepted pursuant to Article 20(2)(c);
- (c) the lists of the authorities referred to in Article 25;

POGLAVLJE VII
ODNOS S OSTALIM INSTRUMENTIMA
ZAJEDNICE

Članak 27.

Odnos s Uredbom (EZ) broj 44/2001

Ova Uredba neće imati učinak na mogućnost traženja priznanja i ovrhe presude, sudske nagodbe ili autentične (potvrđene) isprave o neprijepornoj tražbini sukladno Uredbi (EZ) broj 44/2001.

Članak 28.

Odnos s Uredbom (EU) broj 1348/2000

Ova Uredba neće imati učinke na primjenu Uredbe (EZ) broj 1348/2000.

POGLAVLJE VIII
OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 29.

Informacije o ovršnim postupcima i tijelima

Države članice će surađivati kako bi omogućile javnosti i profesionalnim krugovima informacije o:

- (a) metodama i postupcima ovrhe u Državama članicama; i
- (b) nadležnim tijelima za ovrhu u Državama članicama,

posebno putem Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima ustanovljene sukladno Odluci 2001/470/EZ(9).

Članak 30.

Informacije u svezi s postupcima za ispravak
ili povlačenje, jezicima i tijelima

1. Države članice će izvijestiti Komisiju o:

- (a) postupcima za ispravak ili povlačenje koji se odnose na članak 10(2) i postupcima za preispitivanje koji se odnose na članak 19(1);
- (b) jezicima koje prihvaćaju sukladno članku 20(2)(c);
- (c) popisu tijela u svezi s člankom 25.; i o svim naknadnim promjenama u svezi s tim.

and any subsequent changes thereof.

2. The Commission shall make the information notified in accordance with paragraph 1 publicly available through publication in the Official Journal of the European Union and through any other appropriate means.

Article 31

Amendments to the Annexes

Any amendment to the standard forms in the Annexes shall be adopted in accordance with the advisory procedure referred to in Article 32(2).

Article 32

Committee

1. The Commission shall be assisted by the committee provided for by Article 75 of Regulation (EC) No 44/2001.

2. Where reference is made to this paragraph, Articles 3 and 7 of Decision 1999/468/EC shall apply, having regard to the provisions of Article 8 thereof.

3. The Committee shall adopt its Rules of Procedure.

Article 33

Entry into force

This Regulation shall enter into force on 21 January 2004.

It shall apply from 21 October 2005, with the exception of Articles 30, 31 and 32, which shall apply from 21 January 2005.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in the Member States in accordance with the Treaty establishing the European Community.

Done at Strasbourg, 21 April 2004.

For the European Parliament
The President
P. Cox
For the Council
The President
D. Roche

2. Komisija će, u Službenom glasilu Europske unije i na drugi pogodan način, javno objaviti informacije o kojima je izvješteno prema stavku 1.

Članak 31.

Amandmani na Dodatke

Bilo koji amandman na standardizirane obrasce u Dodacima će se usvojiti sukladno savjetodavnom postupku iz članka 32(2).

Članak 32.

Povjerenstvo

1. Komisiji je pomagati povjerenstvo ustanovljeno člankom 74. Uredbe (EZ) broj 44/2001.

2. Prilikom pozivanja na ovu odredbu primjenjivat će se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ pri čemu će se imati u vidu članak 8.

3. Povjerenstvo će usvojiti vlastita Pravila postupka.

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Uredba će stupiti na snagu 21. siječnja 2004. godine.

Primjenjivat će se od 21. listopada 2005. godine, osim članaka 30., 31. i 32. koji će se primjenjivati od 21. siječnja 2005. godine.

Ova Uredba će obvezivati u cjelini i biti izravno primjenjiva u Državama članicama sukladno Ugovoru o osnivanju Europske zajednice.

Sačinjeno u Strasburu, 21. travnja 2004. god.

Za Europski parlament
Predsjednik
P. Cox
Za Vijeće
Predsjednik
D. Roche

Corrigendum to Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims (Official Journal of the European Union L 143 of 30 April 2004)

On page 24, in Article 33, first subparagraph:

for:

“This Regulation shall enter into force on 21 January 2004.”

read:

“This Regulation shall enter into force on 21 January 2005.”

(Official Journal of the European Union L 97 of 15 April 2005).

Ispravak Uredbe (EZ) broj 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine s kojom se ustanovljava Europski ovršni nalog za neprijeporne tražbine (Službeni glasnik Europske unije L 143 od 30. travnja 2004. godine).

Na stranici 24., u članku 33. prvi stavak

Umjesto

“Ova Uredba će stupiti na snagu 21. siječnja 2004. godine.”

Treba

“Ova Uredba će stupiti na snagu 21. siječnja 2005. godine.”

(Službeni glasnik Europske unije L 97 od 15. travnja 2005. godine)

ANNEX I

EUROPEAN ENFORCEMENT ORDER CERTIFICATE - JUDGMENT

1. MEMBER STATE OF ORIGIN: AT BE
 DE EL ES FI FR IE IT
LU NL PT SE UK

2. Court/Tribunal issuing the certificate

2.1. Name:

2.2. Address:

2.3. Tel./fax/e-mail:

3. If different, Court/Tribunal giving the judgment

3.1. Name:

3.2. Address:

3.3. Tel./fax/e-mail:

4. Judgment

4.1. Date:

4.2. Reference number:

4.3. The parties

4.3.1. Name and address of creditor(s):

4.3.2. Name and address of debtor(s):

5. Monetary claim as certified

5.1. Principal Amount :

5.1.1. Currency

Euro

Swedish Kronor

DODATAK I

POTVRDA O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU - PRESUDA

1. DRŽAVA ČLANICA PODRIJETLA: AT
BE DE EL ES FI FR IE IT
LU NL PT SE UK

2. Sud koji izdaje potvrdu:

2.1. Naziv:

2.2. Adresa:

2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:

3. Sud koji je donio presudu, ako je različit

3.1. Naziv:

3.2. Adresa:

3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:

4. Presuda

4.1. Datum:

4.2. Poslovni broj:

4.3. Stranke

4.3.1. Ima i adresa vjerovnika:

4.3.2. Ime i adresa dužnika:

5. Novčana tražbina na koju se odnosi potvrda

5.1. Visina glavne tražbine :

5.1.1. Valuta

Euro

Švedska kruna

Pounds Sterling ☐   other (explain) ☐   5.1.2. If the claim is for periodical payments   5.1.2.1. Amount of each instalment: 5.1.2.2. Due date of first instalment: 5.1.2.3. Due dates of following instalments   weekly ☐ monthly ☐ other (explain) ☐   5.1.2.4. Period of the claim   5.1.2.4.1. Currently indefinite ☐ or   5.1.2.4.2. Due date of last instalment: 5.2. Interest   5.2.1. Interest rate   5.2.1.1. ...% or   5.2.1.2. ...% above the base rate of the ECB (Interest rate applied by the European Central Bank to its main refinancing operations)   5.2.1.3. Other (explain)   5.2.2. Interest to be collected as from: 5.3. Amount of reimbursable costs if specified in the judgment:
<p>6. Judgment is enforceable in the Member State of origin ☐</p>
<p>7. Judgment is still subject to the possibility of a challenge</p> <p>Yes ☐ No ☐</p>
<p>8. Judgment is on an uncontested claim under Article 3(1) ☐</p>
<p>9. Judgment is in compliance with Article 6(1) (b) ☐</p>
<p>10. The judgment concerns matters relating to consumer contracts</p> <p>Yes ☐ No ☐</p> <p>10.1. If yes:</p> <p>The debtor is the consumer</p> <p>Yes ☐ No ☐</p> <p>10.2. If yes:</p> <p>The debtor is domiciled in the Member State of origin (within the meaning of Article 5 9 of Regulation (EC) 44/2001) ☐</p> | <p>Funta sterlinga ☐</p> <p>drugo (objasni) ☐</p> <p>5.1.2. Ako se tražbina odnosi na obročna plaćanja</p> <p>5.1.2.1. Iznos svakog obroka:</p> <p>5.1.2.2. Datum dospjelog prvog obroka:</p> <p>5.1.2.3. Datumi dospjelog narednih obroka</p> <p>tjedno ☐ mjesečno ☐ drugo (objasni) ☐</p> <p>5.1.2.4. Razdoblje tražbine</p> <p>5.1.2.4.1. Trenutno neodređeno ☐ ili</p> <p>5.1.2.4.2. Datum dospjelog zadnjeg obroka:</p> <p>5.2. Kamata</p> <p>5.2.1. Kamatna stopa</p> <p>5.2.1.1. ...% ili</p> <p>5.2.1.2. ... % iznad osnovne kamate ECB (Kamata koju primjenjuje Europska središnja banka na glavne operacije refinanciranja)</p> <p>5.2.1.3. Drugo (objasni)</p> <p>5.2.2. Kamata se obračunava od:</p> <p>5.3. Iznos troškova koji se naknađuju ako su naznačeni u presudi:</p>
<p>6. Presuda je ovršna u Državi članici podrijetla ☐</p>
<p>7. Presuda se još uvijek može osporavati</p> <p>Da ☐ Ne ☐</p>
<p>8. Presuda se odnosi na neprijepornu tražbinu prema članku 3(1) ☐</p>
<p>9. Presuda je u skladu s člankom 6(1) (b) ☐</p>
<p>10. Presuda se odnosi na materiju potrošačkih ugovora</p> <p>Da ☐ Ne ☐</p> <p>10.1. Ako je odgovor da:</p> <p>Dužnik je potrošač</p> <p>Da ☐ Ne ☐</p> <p>10.2. Ako je odgovor da:</p> <p>Dužnik ima prebivalište u Državi članici podrijetla (u smislu članka 59 Uredbe (EZ) 44/2001) ☐</p> |
|--|--|

11. Service of the document instituting the proceedings under Chapter III, where applicable

Yes No

11.1. Service was effected in compliance with Article 13 or service was effected in compliance with Article 14 or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the document

11.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Articles 16 and 17

12. Service of summons, where applicable

Yes No

12.1. Service was effected in compliance with Article 13 or service was effected in compliance with Article 14 or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the summons

12.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Article 17

13. Cure of non-compliance with procedural minimum standards pursuant to Article 18(1)

13.1. Service of the judgment was effected in compliance with Article 13 or service of the judgment was effected in compliance with Article 14 or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the judgment

13.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Article 18(1)(b)

13.3. It was possible for the debtor to challenge the judgment

Yes No

13.4. The debtor failed to challenge the judgment in compliance with the relevant procedural requirements

Yes No

Done at..... date.....

Signature and/or stamp

11. Dostava pismena s kojim se pokreće postupak prema glavi III, ako je to slučaj:

Da Ne

11.1. Dostava je izvršena prema članku 13 ili je dostava izvršena prema članku 14 ili je sukladno članku 18(2) dokazano da je dužnik primio ispravu

11.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran u skladu s člancima 16 and 17

12. Dostava poziva na ročište, ako je to slučaj

Da Ne

12.1. Dostava je izvršena prema članku 13 ili je dostava izvršena prema članku 14 ili je sukladno članku 18(2) dokazano da je dužnik primio ispravu

12.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran u skladu s člankom 17

13. Otklanjanje nesukladnosti s minimalnim postupovnim standardima prema članku 18(1)

13.1. Dostava presude je izvršena sukladno članku 13 ili je dostava presude izvršena sukladno članku 14 ili je u skladu s člankom 18(2) dokazano da je dužnik primio presudu

13.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran sukladno članku 18(1)(b)

13.3. Dužnik je imao mogućnost osporavati presudu

Da Ne

13.4. Dužnik je propustio osporavati presudu sukladno odnosnim postupovnim pravilima

Da Ne

U Datum.....

Potpis i/ili štambilj

ANNEX II

**EUROPEAN ENFORCEMENT
ORDER CERTIFICATE - COURT
SETTLEMENT**

1. Member State of origin: AT BE DE
 EL ES FI FR IE IT LU
NL PT SE UK

2. Court issuing the certificate

2.1. Name:

2.2. Address:

2.3. Tel./fax/e-mail:

3. If different, Court approving the settle-
ment or before which it was concluded

3.1. Name:

3.2. Address:

3.3. Tel./fax/e-mail:

4. Court settlement

4.1. Date:

4.2. Reference number:

4.3. The parties

4.3.1. Name and address of creditor(s):

4.3.2. Name and address of debtor(s):

5. Monetary claim as certified

5.1. Principal Amount:

5.1.1. Currency

Euro

Swedish Kronor

Pounds Sterling

other (explain)

5.1.2. If the claim is for periodical
payments

5.1.2.1. Amount of each instalment:

5.1.2.2. Due date of first instalment:

5.1.2.3. Due dates of following instalments

weekly monthly other (explain)

5.1.2.4. Period of the claim

5.1.2.4.1. Currently indefinite or

5.1.2.4.2. Due date of last instalment:

5.2. Interest

5.2.1. Interest rate

5.2.1.1. ...% or

5.2.1.2. ... % above the base rate of the
ECB

DODATAK II

**POTVRDA O EUROPSKOM OVRŠNOM
NALOGU - SUDSKA NAGODBA**

1. Država članica podrijetla: AT BE DE
EL ES FI FR IE IT LU NL
PT SE UK

2. Sud koji izdaje potvrdu

2.1. Naziv:

2.2. Adresa:

2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:

3. Sud koji je odobrio nagodbu ili pred kojim
je sklopljena, ako je različit

3.1. Naziv:

3.2. Adresa:

3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:

4. Sudska nagodba

4.1. Datum:

4.2. Poslovni broj:

4.3. Stranke

4.3.1. Ime i adresa vjerovnika:

4.3.2. Ime i adresa dužnika:

5. Novčana tražbina na koju se odnosi
potvrda

5.1. Visina glavne tražbine:

5.1.1. Valuta

Euro

Švedska kruna

Funta sterlinga

drugo (objasni)

5.1.2. Ako se tražbina odnosi na periodična
plaćanja

5.1.2.1. Iznos svakog obroka:

5.1.2.2. Datum dospelosti prvog obroka:

5.1.2.3. Datumi dospelosti narednih obroka

tjedno mjesečno drugo (objasni)

5.1.2.4. Razdoblje tražbine

5.1.2.4.1. Trenutno neodređeno ili

5.1.2.4.2. Datum dospelosti zadnjeg obroka:

5.2. Kamata

5.2.1. Kamatna stopa

5.2.1.1. ...% ili

5.2.1.2. ... % iznad osnovne kamate ECB

(Interest rate applied by the European Central Bank to its main refinancing operations)	(Kamata koju primjenjuje Europska središnja banka na glavne operacije refinanciranja)
5.2.1.3. Other (explain)	5.2.1.3. Drugo (objasni)
5.2.2. Interest to be collected as from:	5.2.2. Kamata se obračunava od:
5.3. Amount of reimbursable costs if specified in the court settlement:	5.3. Iznos troškova koji se naknađuju ako je naznačen u sudskoj nagodbi:
6. The court settlement is enforceable in the Member State of origin ☐	6. Sudska nagodba je ovršna u Državi članici podrijetla ☐
Done at..... date.....	U..... dana.....
Signature and/or stamp	Potpis i/ili štambilj

ANNEX III**EUROPEAN ENFORCEMENT
ORDER CERTIFICATE - AUTHENTIC
INSTRUMENT**

1. Member State of origin: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK
2. Court/Authority issuing the certificate
 - 2.1. Name:
 - 2.2. Address:
 - 2.3. Tel./fax/e-mail:
3. If different, Court/Authority drawing up or registering the authentic instrument
 - 3.1. Name:
 - 3.2. Address:
 - 3.3. Tel./fax/e-mail:
4. Authentic instrument
 - 4.1. Date:
 - 4.2. Reference number:
 - 4.3. The parties
 - 4.3.1. Name and address of creditor(s):
 - 4.3.2. Name and address of debtor(s):
5. Monetary claim as certified
 - 5.1. Principal Amount:
 - 5.1.1. Currency

Euro	☐
Swedish Kronor	☐
Pounds Sterling	☐
other (explain)	☐

DODATAK III**EUROPSKI OVRŠNI NALOG
- POTVRĐENA ISPRAVA**

1. Država članica podrijetla: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK
2. Sud/tijelo koje je izdalo potvrdu
 - 2.1. Naziv:
 - 2.2. Adresa:
 - 2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
3. Sud/tijelo koje je sačinilo ili registriralo potvrđenu ispravu, ako je različito
 - 3.1. Ime:
 - 3.2. Adresa:
 - 3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
4. Potvrđena isprava
 - 4.1. Datum:
 - 4.2. Poslovni broj:
 - 4.3. Stranke
 - 4.3.1. Ime i adresa vjerovnika:
 - 4.3.2. Ime i adresa dužnika:
5. Novčana tražbina na koju se odnosi potvrda
 - 5.1. Visina glavne tražbine:
 - 5.1.1. Valuta

Euro	☐
Švedska kruna	☐
Funta sterlinga	☐
drugo (objasni)	☐

5.1.2. If the claim is for periodical payments   5.1.2.1. Amount of each instalment: 5.1.2.2. Due date of first instalment: 5.1.2.3. Due dates of following instalments weekly ☐ monthly ☐ other (explain)   5.1.2.4. Period of the claim   5.1.2.4.1. Currently indefinite n or   5.1.2.4.2. Due date of last instalment: 5.2. Interest   5.2.1. Interest rate   5.2.1.1. ...%or   5.2.1.2. ... % above the base rate of the ECB   (Interest rate applied by the European Central Bank to its main refinancing operations)   5.2.1.3. Other (explain)   5.2.2. Interest to be collected as from: 5.3. Amount of reimbursable costs if specified in the authentic instrument:
<p>6. The authentic instrument is enforceable in the Member State of origin ☐</p>
<p>Done at..... date.....</p>
<p>Signature and/or stamp</p> | <p>5.1.2. Ako se tražbina odnosi na periodična plaćanja</p> <p>5.1.2.1. Iznos svakog obroka:</p> <p>5.1.2.2. Datum dospjelog prvog obroka:</p> <p>5.1.2.3. Datumi dospjelog narednih obroka tjedno ☐ mjesečno ☐ drugo (objasni) ☐</p> <p>5.1.2.4. Razdoblje tražbine</p> <p>5.1.2.4.1. Trenutno neodređeno ☐ ili</p> <p>5.1.2.4.2. Datum dospjelog zadnjeg obroka:</p> <p>5.2. Kamata</p> <p>5.2.1. Kamatna stopa</p> <p>5.2.1.1. ...% ili</p> <p>5.2.1.2. ... % iznad osnovne kamate ECB</p> <p>(Kamata koju primjenjuje Europska središnja banka na glavne operacije refinanciranja)</p> <p>5.2.1.3. Drugo (objasni)</p> <p>5.2.2. Kamata se obračunava od:</p> <p>5.3. Iznos troškova koji se naknađuju ako je naznačen u potvrđenoj ispravi:</p>
<p>6. Sudska nagodba je ovršna u Državi članici podrijetla ☐</p>
<p>U..... dana.....</p>
<p>Potpis i/ili štambilj</p> |
|--|--|

ANNEX IV

CERTIFICATE OF LACK OR LIMITATION OF ENFORCEABILITY

[Article 6(2)]

1. Member State of origin: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK
2. Court/Authority issuing the certificate
 - 2.1. Name:
 - 2.2. Address:
 - 2.3. Tel./fax/e-mail:
3. If different, Court/Authority issuing the judgment/Court settlement/Authentic Instrument (*)
 - 3.1. Name:
 - 3.2. Address:

DODATAK IV

POTVRDA O NEDOSTATKU ILI OGRANIČENJU OVRŠNOSTI

[Članak 6(2)]

1. Država članica podrijetla: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK
2. Sud/tijelo koje je izdalo potvrdu
 - 2.1. Naziv:
 - 2.2. Adresa:
 - 2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
3. Sud/tijelo koje je donijelo presudu/sudsku nagodbu/potvrđenu ispravu (*) ako je različito
 - 3.1. Naziv:
 - 3.2. Adresa:

3.3. Tel./fax/e-mail:	3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
4. Judgment/Court settlement/Authentic Instrument (*)	4. Presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava (*)
4.1. Date:	4.1. Datum:
4.2. Reference number:	4.2. Poslovni broj:
4.3. The parties	4.3. Stranke
4.3.1. Name and address of creditor(s):	4.3.1. Ime i adresa vjerovnika:
4.3.2. Name and address of debtor(s):	4.3.2. Ime i adresa dužnika:
5. This judgment/court settlement/authentic instrument (*) was certified as a European Enforcement Order but	5. Ova presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava (*) je bila potvrđena kao europski ovršni nalog ali
5.1. the judgment/court settlement/authentic instrument (*) is no longer enforceable ☐	5.1. presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava (*) nije više ovršna ☐
5.2. Enforcement is temporarily	5.2. Ovrha je privremeno
5.2.1. stayed ☐	5.2.1. odgođena ☐
5.2.2. limited to protective measures ☐	5.2.2. ograničena na privremene mjere ☐
5.2.3. conditional upon the provision of a security which is still outstanding ☐	5.2.3. uvjetovana polaganjem osiguranja koje još nije dano ☐
5.2.3.1. Amount of the security:	5.2.3.1. Iznos osiguranja:
5.2.3.2. Currency	5.2.3.2. Valuta
Euro ☐	Euro ☐
Swedish Kronor ☐	Švedska kruna ☐
Pounds Sterling ☐	Funta sterlinga ☐
other(explain) ☐	drugo (objasni) ☐
5.2.4. Other (explain) ☐	5.2.4. Drugo (objasni) ☐
Done at date	U..... dana.....
Signature and/or stamp	Potpis i/ili štambilj
(*) Delete as appropriate.	(*) Nepotrebno izostavi.

ANNEX V**EUROPEAN ENFORCEMENT ORDER
REPLACEMENT CERTIFICATE
FOLLOWING A CHALLENGE**

[Article 6(3)]

A. The following judgment/court settlement/authentic instrument (*) certified as a European Enforcement Order was challenged

1. Member State of origin: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK

DODATAK V**ZAMJENSKA POTVRDA O EUROPSKOM
OVRŠNOM NALOGU NAKON
OSPORAVANJA**

[Članak 6(3)]

A. Slijedeća presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava (*) koja je potvrđena kao europski ovršni nalog bila je osporavana

1. Država članica podrijetla: AT BE DE EL ES FI FR IE IT LU NL PT SE UK

2. Court/Authority issuing the certificate	2. Sud/tijelo koje je izdalo potvrdu
2.1. Name:	2.1. Naziv:
2.2. Address:	2.2. Adresa:
2.3. Tel./fax/e-mail:	2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
3. If different, Court/Authority issuing the judgment/Court settlement/Authentic Instrument (*)	3. Sud/tijelo koje je donijelo presudu/sudsku nagodbu/potvrđenu ispravu(*), ako je različito
3.1. Name:	3.1. Naziv:
3.2. Address:	3.2. Adresa:
3.3. Tel./fax/e-mail:	3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
4. Judgment/Court settlement/Authentic Instrument(*)	4. Presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava (*)
4.1. Date:	4.1. Datum:
4.2. Reference number:	4.2. Poslovni broj:
4.3. The parties:	4.3. Stranke:
4.3.1. Name and address of creditor(s):	4.3.1. Ime i adresa vjerovnika:
4.3.2. Name and address of debtor(s):	4.3.2. Ime i adresa dužnika:

B. Upon that challenge the following decision has been handed down and is hereby certified as a European Enforcement Order replacing the original European Enforcement Order.

B. Nakon osporavanja donijeta je sljedeća odluka koja se potvrđuje kao europski ovršni nalog i zamjenjuje izvorni europski ovršni nalog

1. Court	1. Sud
1.1. Name:	1.1. Naziv:
1.2. Address:	1.2. Adresa:
1.3. Tel./fax/e-mail:	1.3. Tel./telefaks/elektronska pošta:
2. Decision	2. Odluka
2.1. Date:	2.1. Datum
2.2. Reference number:	2.2. Poslovni broj:
3. Monetary claim as certified	3. Novčana tražbina koja se potvrđuje
3.1. Principal Amount	3.1. Iznos glavne tražbine
3.1.1. Currency	3.1.1. Valuta
Euro ☐	Euro ☐
Swedish Kronor ☐	Švedska kruna ☐
Pounds Sterling ☐	Funta sterlinga ☐
Other (explain) ☐	drugo (objasni) ☐
3.1.2. If the claim is for periodic payments	3.1.2. Ako se tražbina odnosi na obročna plaćanja
3.1.2.1. Amount of each instalment:	3.1.2.1. Iznos svakog obroka:
3.1.2.2. Due date of first instalment:	3.1.2.2. Datum dospelosti prvog obroka:
3.1.2.3. Due dates of following instalments:	3.1.2.3. Datumi dospelosti narednih obroka:
weekly ☐ monthly ☐ other (explain) ☐	tjedno ☐ mjesečno ☐ drugo (objasni) ☐
3.1.2.4. Period of the claim	3.1.2.4. Razdoblje tražbine
Currently indefinite ☐ or	Trenutno neodređeno ☐ ili

Due date of last instalment:	Datum dospelosti zadnjeg obroka:
3.2. Interest	3.2. Kamata
3.2.1. Interest rate	3.2.1. Kamatna stopa
3.2.1.1. ... %or	3.2.1.1. ... % ili
3.2.1.2. ... % above the base rate of the ECB	3.2.1.2. ... % iznad osnovne kamate ECB
(Interest rate applied by the European Central Bank to its main refinancing operations)	(Kamata koju primjenjuje Europska središnja banka na glavne operacije refinanciranja)
3.2.1.3. Other (explain)	3.2.1.3. Drugo (objasni)
3.2.2. Interest to be collected as from:	3.2.2. Kamata se obračunava od:
3.3. Amount of reimbursable costs if specified in the decision:	3.3. Iznos troškova koji se naknađuju ako je naznačen u odluci:
4. Decision is enforceable in the Member State of origin ☐	4. Odluka je ovršna u Državi članici ovrhe ☐
5. Decision is still subject to the possibility of a further appeal
Yes ☐ No ☐	5. Odluka se i dalje može pobijati žalbom
Da ☐ Ne ☐
6. Decision is in compliance with Article 6(1)(b) ☐	6. Odluka je u skladu s člankom 6(1)(b) ☐
7. The decision concerns matters relating to consumer contracts
Yes ☐ No ☐	7. Odluka se odnosi na materiju potrošačkih ugovora
Da ☐ Ne ☐
7.1. If yes:
The debtor is the consumer
Yes ☐ No ☐	7.1. Ako da:
Dužnik je potrošač
Da ☐ Ne ☐
7.2. If yes:
The debtor is domiciled in the Member State of origin in the meaning of Article 59 of Regulation (EC) No 44/2001 ☐	7.2. Ako da:
Dužnik ima prebivalište u Državi članici podrijetla u smislu članka 59 Uredbe (EZ) 44/2001 ☐
8. At the time of the decision following the challenge, the claim is uncontested within the meaning of Article 3(1)(b) or (c)
Yes ☐ No ☐	8. U vrijeme donošenja odluke o osporavanju, tražbina je bila neprijeporna u smislu članka 3(1)(b) ili (c)
Da ☐ Ne ☐
If yes:
8.1. Service of the document instituting the challenge. Did the creditor lodge the challenge?
Yes ☐ No ☐	Ako da:
8.1. Dostava isprave s kojom se pokreće postupak osporavanja. Je li vjerovnik pokrenuo postupak osporavanja?
Da ☐ Ne ☐
If yes:
8.1.1. Service was effected in compliance with Article 13 ☐ or service was effected in compliance with Article 14 ☐ or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the document ☐	Ako da:
8.1.1. Dostava je izvršena sukladno članku 13 ☐ ili je dostava izvršena sukladno članku 14 ☐ ili je u skladu s člankom 18(2) dokazano da je dužnik primio ispravu ☐

8.1.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Articles 16 and 17

8.2. Service of summons, where applicable
Yes No

If yes:

8.2.1. Service was effected in compliance with Article 13 or service was effected in compliance with Article 14 or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the summons

8.2.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Article 17

8.3. Cure of non-compliance with procedural minimum standards pursuant to Article 18(1)

8.3.1. 8.3.1. Service of the decision was effected in compliance with Article 13 or Service of the decision was effected in compliance with Article 14

or it is proved in accordance with Article 18(2) that the debtor has received the decision

8.3.2. Due information

The debtor was informed in compliance with Article 18(1)(b)

Done at..... date.....

Signature and/or stamp

(*) Delete as appropriate.

8.1.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran sukladno člancima 16 i 17

8.2. Dostava poziva na ročište, ako je to slučaj
Da Ne

Ako da:

8.2.1. Dostava je izvršena sukladno članku 13 ili je dostava izvršena sukladno članku 14 ili je u skladu s člankom 18(2) dokazano da je dužnik primio poziv

8.2.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran sukladno članku 17

8.3. Otklanjanje nesukladnosti s minimalnim postupovnim standardima sukladno članku 18(1)

8.3.1. Dostava odluke je izvršena sukladno članku 13 ili je dostava izvršena sukladno članku 14

ili je u skladu s člankom 18(2) dokazano da je dužnik primio odluku

8.3.2. Potrebne informacije

Dužnik je informiran sukladno članku 18(1)(b)

U..... dana.....

Potpis i/ili štambilj

(*) Nepotrebno izostavi.

ANNEX VI

**APPLICATION FOR RECTIFICATION
OR WITHDRAWAL OF THE
EUROPEAN ENFORCEMENT ORDER
CERTIFICATE**

[Article 10(3)]

THE FOLLOWING EUROPEAN
ENFORCEMENT ORDER CERTIFICATE

1. Member State of origin: AT BE DE
 EL ES FI FR IE IT LU
NL PT SE UK

DODATAK VI

**ZAHTJEV ZA ISPRAVAK ILI
POVLAČENJE POTVRDE O
EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU**
[Članak 10(3)]

SLJEDEĆA POTVRDA O EUROPSKOM
OVRŠNOM NALOGU

1. Država članica podrijetla: AT BE DE
EL ES FI FR IE IT LU NL
PT SE UK

2. Court/Authority issuing the certificate 2.1. Name: 2.2. Address: 2.3. Tel./fax/e-mail:	2. Sud/tijelo koje je izdalo potvrdu 2.1. Naziv: 2.2. Adresa: 2.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
3. If different, Court/Authority issuing the judgment/Court settlement/Authentic Instrument (*) 3.1. Name: 3.2. Address: 3.3. Tel./fax/e-mail:	3. Sud/tijela koje je donijelo presudu/sudsku nagodbu/potvrđenu ispravu (*), ako je drukčije 3.1. Naziv: 3.2. Adresa: 3.3. Tel/telefaks/elektronska pošta:
4. Judgment/Court settlement/Authentic Instrument 4.1. Date: 4.2. Reference number: 4.3. The parties 4.3.1. Name and address of creditor(s): 4.3.2. Name and address of debtor(s):	4. Presuda/sudska nagodba/potvrđena isprava 4.1. Datum: 4.2. Poslovni broj: 4.3. Stranke 4.3.1. Ime i adresa vjerovnika: 4.3.2. Ime i adresa dužnika:

HAS TO BE

5. RECTIFIED as due to a material error there is the following discrepancy between the European Enforcement Order certificate and the underlying judgment/court settlement/authentic instrument (explain)

6. WITHDRAWN because:

6.1. the certified judgment was related to a consumer contract but was given in a Member State where the consumer is not domiciled within the meaning of Article 59 of Regulation (EC) No 44/2001

6.2. the European Enforcement Order certificate was clearly wrongly granted for another reason (explain)

Done at..... date.....

Signature and/or stamp

(*) Delete as appropriate.

TREBA SE

5. ISPRAVITI jer zbog materijalne greške postoji slijedeća razlika između potvrde o europskom ovršnom nalogu i navedene presude/sudske nagodbe/potvrđene isprave (objasniti)

6. POVUĆI zbog toga:

6.1. što se potvrđena presuda odnosi na potrošački ugovor, a donesena je u Državi članici gdje potrošač nema prebivalište u smislu članka 59 Uredbe (EZ) 44/2001

6.2. što je potvrda o europskom ovršnom nalogu očigledno pogrešno izdana iz drugog razloga (objasni)

U..... dana.....

Potpis i/ili štambilj

(*) Nepotrebno izostavi.

Summary

CONDITIONS FOR ISSUING CERTIFICATE ON EUROPEAN EXECUTIVE ORDER

Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating the European Enforcement Order for uncontested claims introduces new and up to now unknown solutions regarding the trans-border enforcement of judgments, court settlements, and authentic instruments. European order certificate is a sort of a passport for enforceable instruments which enables them to have the same effect in any other member state as they have in the state of origin. Conditions for certification as European enforcement order are set up in different provisions of the Regulation. Their existence is to be determined by the court (authority) of origin and any form of control of foreign judgment, court settlement or authentic instrument in the country of enforcement is abandoned. However, a number of provisions regarding the conditions for certification of these instruments are unclear or incomplete and can produce conflicts and doubts. Therefore they should be amended and in some cases thoroughly revised.

Key words: *European enforcement order, enforcement, judgment, court settlement, authentic instrument.*

Zusammenfassung

VORAUSSETZUNGEN ZUR AUSGABE DER BESTÄTIGUNG ÜBER EINEN EUROPÄISCHEN PFÄNDUNGSBEFEHL

Die Verfügung (EU) Nr. 805/2004 des Europäischen Parlaments und Europarats vom 21. April 2004, durch die der europäische Pfändungsbefehl für unwiderrufliche Forderungen geschaffen wird, führt neue und bisher unbekannte Lösungen ein hinsichtlich des Pfändungsurteils über die Grenzen hinweg, der gerichtlichen Übereinkünfte und bestätigter Dokumente. Die Bestätigung über einen europäischen Pfändungsbefehl ist eine Art Reisepass für diese Pfändungsdokumente, der ihnen ermöglicht, in allen Mitgliedsstaaten den gleichen Effekt zu haben wie die Staaten aus denen sie kommen. Die Voraussetzungen für die Bestätigung als europäischer Pfändungsbefehl sind in verschiedenen Bestimmungen der Verfügung vorgeschrieben. Ihr Bestehen bestätigt das Gericht (Körper) der Herkunftsstaaten und jede Form der Kontrolle des Urteils, die gerichtliche Übereinkunft oder bestätigte Verbesserung im Staat der Pfändung wird aufgegeben. Allerdings sind eine bestimmte Anzahl von Bestimmungen, die sich auf die Voraussetzungen für die Bestätigung dieser Dokumente

beziehen, unklar oder unvollständig, was zu Konflikten oder Zweifeln führen kann. Deshalb müssen sie vervollständigt und in einigen Fällen grundlegend geändert werden.

Schlüsselwörter: europäischer Pfändungsbefehl, Pfändung, Urteil, gerichtliche Übereinkunft, bestätigtes Dokument.

Sommario

PRESUPPOSTI PER L'EMISSIONE DEL CERTIFICATO DI ORDINE ESECUTIVO EUROPEO

Il Regolamento CE 805/2004 del Parlamento e del Consiglio europeo del 21 aprile 2004 con cui si è istituito l'ordine esecutivo europeo per le azioni incontestate introduce soluzioni nuove e sino a oggi sconosciute riguardo l'esecuzione transnazionale delle sentenze, degli accordi giudiziali e dei titoli autenticati. Il certificato di ordine esecutivo europeo è una sorta di passaporto per i titoli esecutivi che consente loro di avere lo stesso effetto in qualunque altro stato membro come hanno nello stato di origine. I presupposti per la certificazione quale ordine esecutivo europeo sono stabiliti in differenti norme del Regolamento. La loro esistenza deve essere determinata dal tribunale (autorità) del paese di origine e si rinuncia a qualsiasi forma di controllo della sentenza straniera, dell'accordo giudiziale o del titolo autenticato nel paese di esecuzione. Tuttavia, un certo numero di norme che si riferiscono ai presupposti per la certificazione di questi titoli sono oscure o incomplete, cosa che può produrre conflitti e dubbi. Perciò queste dovrebbero essere integrate, e in alcuni casi radicalmente modificate.

Parole chiave: ordine esecutivo europeo, esecuzione, sentenza, accordo giudiziale, titolo autenticato.